

T R A N S K R I P T
21. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I
HERCEGOVINE, ODRŽANE 17.9.2008. GODINE, S POČETKOM U 11,20 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
MLADEN IVANIĆ:

Predlažem da počnemo. Dakle, poštovane kolege i kolegice delegati, gospodo ministri, poštovani predstavnici medija, sve vas pozdravljam i otvaram 21. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Za 21. sjednicu predlažem sljedeći, izmijenjeni

DNEVNI RED

1. **Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
2. **Usvajanje zapisnika sa 19. i 20. sjednice Doma naroda;**
3. **Glasanje o Zaključku delegata Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH Ilije Filipovića, broj: 02-50-1-16-17/08 od 15. 5. 2008. razmatranog na 17. sjednici Doma naroda;**
4. **Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o dopunama Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje po skraćenom postupku, u skladu sa članom 121. Poslovnika;**
5. **Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjeni Zakona o klasifikovanju djelatnosti u Bosni i Hercegovini po skraćenom postupku, u skladu sa članom 121. Poslovnika;**
6. **Prijedlog zakona o dopunama Zakona o upravnim sporovima (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
7. **Prijedlog zakona o prestanku važenja Zakona o flaširanim pitkim vodama BiH (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
8. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost (prvo čitanje) – predlagač: Mladen Ivanić;**
9. **Prijedlog zakona o dopuni Zakona o „Službenom glasniku BiH“ (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
10. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara;**
11. **Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog savjeta BiH za 2007.godinu;**
12. **Izvještaj o radu za 2007. godinu i Plan poslovanja JPNIO „Službeni list BiH“ za 2008. godinu;**
13. **Informacija o izdatim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu;**

14. Prijedlog Savjeta ministara BiH za imenovanje člana Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine;
15. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o ekonomskoj saradnji između Savjeta ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Slovačke Republike;
16. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Slovačke Republike o unapređenju i uzajamnoj zaštiti ulaganja;
17. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Aneksa Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Norveške o finansiranju projekata u korist pravosuđa i/ili sudova i tužilaštava u BiH;
18. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Protokola između Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine – Granične policije - i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske – Ravnateljstva policije - o sprovođenju mješovitih patrola uz zajedničku državnu granicu;
19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Protokola između Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine – Granične policije - i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske – Ravnateljstva policije - o službenom tranzitu preko državnog područja druge ugovorne strane u cilju postupanja na vlastitom državnom području;
20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Protokola između Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine – Granične policije - i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske – Ravnateljstva policije - o upućivanju službenika za vezu;
21. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Protokola između Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine – Granične policije - i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske – Ravnateljstva policije - o osnivanju zajedničkih radnih skupina za suzbijanje kriminaliteta;
22. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Finalnih akata Regionalne konferencije o radiovezama za planiranje digitalnog zemaljskog radiodifuznog servisa u dijelovima regiona 1 i 3, u frekvencijskom opsegu 174-230 megaherca i 470-862 megaherca,
23. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Konvencije o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka;
24. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Konvencije o zaštiti i promovisanju različitih kulturnih izraza;
25. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Dopune člana 1. Konvencije o zabrani ili ograničenju upotrebe određenih vrsta konvencionalnog oružja;
26. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Memoranduma o razumijevanju između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Regionalne kancelarije Svjetske zdravstvene organizacije za Evropu;
27. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o kreditu između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo finansija i trezora, i Raiffeisen Zentralbank Osterreich Aktiengesellschaft – Razvoj sistema za vodoopskrbu u opštini Laktaši.

Podsjećam vas da u ovom izmijenjenom dnevnom redu ne nalaze se Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sportu u BiH i Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju političkih partija jer nadležne komisije nisu završile proceduru po Poslovniku Doma naroda, pa smo ih zbog toga skinuli sa dnevnog reda.

Ovo je usaglašeni dnevni red Kolegijuma Doma naroda. Da li se neko javlja za riječ, odnosno ima li izmjena i dopuna?

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, želim prvo da vas pozdravim nakon godišnjih odmora. Vjerujem da su se svi odmorili i da će to biti dovoljno da naše poslove u narednom periodu kvalitetnije i efikasnije rješavamo.

Što se tiče dnevnog reda, ja bih molila Dom da usvoji jednu inicijativu koju su svi delegati dobili na sto, a to je ova inicijativa vezana za konačno regulisanje pravnog statusa „Službenog lista“, dakle Javnog preduzeća Novinsko-izdavačka organizacija „Službeni list“ koja posluje u neregulisanom prvnom statusu o kome je revizija u nekoliko navrata govorila i konstatovala da tako neregulisan status može imati posljedice za dalji rad ove institucije.

U tom smislu, ja bih molila Dom da se izjasni o ovoj tački dnevnog reda.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, uvaženi gosti, moj je prijedlog da se tačka 3. Glasanje o Zaključku delegata u Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH Ilije Filipovića, broj od tog i tog datuma razmatranog na 17. sjednice Doma naroda skine sa današnje sjednice dnevnog reda.

Na čemu to temeljim? Naime, svima je nama poznato da je na 17. sjednici pokrenuta inicijativa sa ovim zaključcima, sa tri tačke ovih zaključaka, i znamo da je Klub Bošnjaka osporio proceduru, da smo pokrenuli pitanje vitalnog nacionalnog interesa. Naime, u tim zaključcima je nama bila sporna treća, u tom zaključku treća tačka i provedena je procedura na način da je to otišlo do Ustavnog suda i Ustavni sud je donio odluku o ovom pitanju.

Suština Odluke Ustavnog suda je da je mišljenje Ustavnog suda da predloženi zaključak se ne može smatrati konačnom odlukom u pogledu formiranja RTV kanala, je li, i da ovakav zaključak kao pravni akt ne predstavlja akt iz člana IV.3.f) Ustava BiH a na osnovu čega bi Ustavni sud bio nadležan da ocijeni ovo pitanje vitalnog nacionalnog interesa. Kao jedan od relevantnih propisa na koje se Ustavni sud poziva jeste na strani 6. da se pozivaju i na član 143. stav (1) i (2) tačka d) našeg važećeg Poslovnika koji kaže ... dopustite mi član 143. i ostali akti: 'Dom može donositi deklaracije, odluke, preporuke, zaključke i druge akte'. Dakle, osim Ustava koji su propisani i, je li, zakona, amandmana, izmjena dopuna itd. ovaj dom može donositi, između ostalog, deklaracije, odluke, preporuke, zaključke i druge akte.

U stavu (2) u tački d) propisuje naš poslovnik da 'Zaključak se donosi o pitanjima u pojedinačnoj stvari koja se tiču postupka.' Dakle, ovaj dom može donijeti zaključak samo o pitanjima o pojedinačnoj stvari a koja se tiču procedure postupka. Zaključak, kao pravni akt, po definiciji našeg poslovnika ne može biti akt kojim se ide u meritum neke stvari kao što je to

učinjeno u ovom slučaju. Prema tome, ako ćemo poštovati Odluku Ustavnog suda, a ja je poštujem, iako ja imam svoje lično, drugačije mišljenje, u smislu te odluke... Dakle, ja poštujem, ja sam legalista, smatram da sve odluke, tamo član IV.3.f) Ustava kaže: ako neka odluka Doma može biti destruktivna po vitalni nacionalni interes, onda svaka odluka, svako odluka Doma je u tom smislu te odluke, dakle bilo da se radi o Ustavu, bilo da se radi o zakonu, o izmjeni i dopuni zakona, o amandmanu, odluci, deklaraciji, rezoluciji, ili bilo kojom drugom aktu.

No, to je moje mišljenje, ono u stranu. Ja poštujem Odluku Ustavnog suda, ono na šta se Ustavni sud pozvao jeste da smatraju da se zaključkom samo može o proceduralnim stvarima, pa evo, ja poštujući tu stvar, onda molim vas, a vi primjenjujete Poslovnik, da ne prekršimo naš poslovnik i da se ova tačka dnevnog reda skine jer po svojoj suštini ona nije zaključak.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Očito da ćemo imati danas jednu zanimljivu sjednicu. Ja sam mislio da neće biti toliko zanimljiva ali iz početka se vidi da će biti, na dnevnom redu ćemo malo potrošiti vremena.

Ako mogu ja da kažem kako ja tumačim. Ja sam Zaključak gospodina Filipovića istumačio kao proceduralni zaključak, zato što on traži od Savjeta ministara da se izjasni o primjeni Zakona, i da se izjasni o odredbi jednog stava Zakona. Ako ja kao predsjedavajući mogu, ali možda idem previše rano u prijedlog, da vidimo, pa otvaram raspravu, mislim, ima li zainteresovani dalje ili ćemo pristupiti glasanju?

Gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Što se tiče ovoga prijedloga, odnosno inicijative gospođe Dušanke Majkić, za regulisanje pravnog statusa „Službenog lista BiH“, želim da kažem nekoliko riječi.

Mislim da je pravni status „Službenog lista BiH“ regulisan ovim zakonom, kako je to navedeno i u pismenoj inicijativi koji je donijela Skupština Republike BiH. Mi možemo biti nezadovoljni pravnim statusom, rješenjima, pa da se ide u izmjenu toga zakona, možemo promijeniti cijeli zakon itd. ali pravni status „Službenog lista“ postoji. Je li on dobar, nije, vidimo ovde ima dosta ozbiljnih primjedbi, koliko su temeljne, koliko nisu, ne mogu ni da potvrdim niti pak da demantujem. Ne želim o tome govoriti, ali ne možemo mi ići sa inicijativom da se reguliše pravni status „Službenog lista“ jer pravni status već postoji. Regulisan je važećim zakonom jer prema Ustavu BiH, Aneks II, Prelazne odredbe, tačka 2. Kontinuitet pravnih propisa, jasno se kaže da svi zakoni, propisi, sudski poslovници koji su na snazi na teritoriji BiH, u trenutku kada Ustav stupi na snagu, ostat će na snazi u onoj mjeri u kojoj nisu u suprotnosti sa Ustavom, dok drugačije ne odredi nadležni organ vlasti BiH. Znači, vi znate i u dosadašnjoj praksi i da propisi entiteta čak i propisi određenih aranžmana Herceg-Bosne, propisi Federacije itd. su na snazi dok se ne ukinu, ne promijene ili umjesto njih ne donesu novi propisi, tako kada je u pitanju i ovaj propis. Ovde bi trebalo, po meni, inicijativu možda formulirati na drugačiji način, a ne da se riješi cijeli pravni status nego da se kroz određene izmjene zakona, po potrebi novi zakon, ova materija riješi na najbolji mogući način i otklone eventualne primjedbe o kojima smo mi govorili.

Iz tog razloga mi nismo, ja nisam mogao na Kolegiju podržati ovu inicijativu, ali nemam ništa protiv da se kroz dopune, izmjene ili, pak, evo cijeli ovaj zakon, ova materija reguliše na odgovarajući način.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Filipović, pa gospođa Majkić.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Uvažene kolege zastupnici, predstavnici Vijeća ministara, predstavnici međunarodne zajednice, medija i svih vas koji pratite današnji rad Doma naroda, ja sam se javio kako bih rekao samo par rečenica u odnosu na ovaj zahtjev da se skine redovita obvezna točka dnevnog reda, čije odlučivanje je zaustavila izjava Kluba Bošnjaka, kako je taj zaključak, odlučivanje o prijedlogu moga zaključka u točki 3. štetna po vitalne interese bošnjačkog naroda.

Dakle, mene i zbunjuje i zabrinjava i žalosti količina gnjeva Kluba Bošnjaka naspram ove inicijative koja ima težnju dovesti Zakon o Javnom RTV sustavu u jedan pravedan i pravičan položaj naspram svih konzumenata, državljana BiH, dakle, onoga što gledaju, što slušaju na javnim emiterima. Govorim javnim emiterima, oni su okrenuti prema javnosti i prema svakom građaninu BiH. Dakle, oni su javni i u tom smislu jer ga građani i podupiru i plaćaju, nisu državni, kako to mnogi brkaju, miješaju i krivo informiraju, oni su u vlasti i ovoga parlamenta, jer ovaj parlament je osnovao javne emitere u ovoj državi.

Dakle, zbunjujuće je sve to skupa s koliko se gnjeva ta naša inicijativa za jedan pravičan položaj, jer mi cijenimo da je on nepravedan za hrvatski narod u ovoj državi, jer se bez kanala na službenim jezicima u javnim emiterima u ovoj državi potire identitet onog naroda čiji se jezik ne čuje. Mi se trudimo uvjeriti i uvjereni i neuvjereni i one koji to ne žele čuti kako je jezik temelj identiteta jednog naroda, u ovom slučaju govorim o tome kako je hrvatski narod zakinut jer se u javnim emiterima dakle ne govori u jednakoj količini kao i drugim jezicima službenim u ovoj državi.

Sto puta sam rekao, kad god sam govorio, to što ima entitet RS-a i ima svoj javni emiter, javnog emitera RTVRS, ovom prigodom izražavam čestitku srpskom narodu jer je otvorio još jedan javni emiter prije neki dan sa jednom suvremenom digitalnom tehnikom za Istočno Sarajevo i to je put da se informira javnost. Dakle, čestitam na tom putu jer znam da je Vlada RS poduprla taj projekt u Istočnom Sarajevu. E vidite, za tu stvar se trudim ovom inicijativom koju osporava Klub bošnjačkog naroda, na ovaj način sada. Želio bih da se niti jedna inicijativa, pa niti pomisao hrvatskog naroda u ovoj državi da dođe u jednakopravan položaj, da se stavi u nekakvu proceduru, da ide u državna tijela i državne institucije – to je zbunjujuće, rekao sam, i zabrinjavajuće, to je očajavajuće za najmalobrojniji hrvatski narod u ovoj državi.

Dakle, šta je ova inicijativa bila? Pitam se gdje je sjedio gospodin Rančić kada smo 23. travnja 2008. imali plenarnu sjednicu i raspravljali o javnim RTV emiterima, kad smo raspravljali o Izvješću BHRT-a, gdje je sjedio gospodin Rančić kada sam ja obnovio taj isti zaključak 15. svibnja i uvrstili u redoviti dnevni red sjednice Doma, kada je potegnuto pitanje vitalnog interesa za pomisao hrvatskog naroda da regulira na pravedan i jednakopravan način

svoje pravo u Zakonu o Javnom RTV sustavu u članku 9. u stavku (2) gdje je pružena mogućnost takva da se to tako popravi kako to Zaključak traži.

Dakle, ja sad pitam odakle sad odjednom potezanje Poslovnika i iznošenje ovdje nekakvih nebuloza, ja sam slobodan to reći jer sam se naslušao prodike, pridike, kako god hoćete, uvjeravanja, poučavanja i podučavanja što su to procedure a onda je Ustavni sud rekao da i utvrdio svojom odlukom da se izjava Kluba bošnjačkog naroda u Domu naroda o destruktivnosti po vitalni interes Prijedloga zaključka moje malenkosti – da ta izjava Kluba Bošnjaka ne ispunjava proceduralne ispravnosti jer ste našli u Ustavu u članku IV 3.d) nešto što ne može biti temeljem vaše apelacije prema Ustavnom sudu, to vam je Ustavni sud jasno rekao. I ima, uzmite stenogram, ja da sam na vašem mjestu bilo bi me stid poduka koje ste upućivali svima nama koji smo drugačije mislili, da je Poslovnik rekao ovo, pa procedure su ovo, pa itd. a vi ste u statru proceduralnu pogrešku napravili. Nemojte nas više nikada podučavati procedurama, molim vas, javno s ove govornice.

Dakle, ne mogu prihvatiti iz ovih razloga koje sam naveo, navest ću i druge razloge kad budemo raspravljali o toj točki, da netko sada poteže Poslovnik i kaže kako to ne može biti redovita točka dnevnog reda o kojoj smo obavili raspravu, o kojoj smo sve završili, samo da izglasamo a Ustav to i kaže i Poslovnik to i kaže, tad ste vi digli ruku i rekli - to je štetno za vitalne interese Kluba Bošnjaka ili bošnjačkog naroda, oprostite.

Dakle, i sad mi kažete kako to ne možemo staviti opet kao obveznu točku dnevnog reda da završimo proceduru izjašnjavanja, rasprava obavljena. Dakle, to je nešto što mene zbunjuje. Zbunjuje me i kao zastupnika, kao člana Kolegija, kao pravnika koji razumije normu, da se uopće možemo na tu temu i na ovaj način suprotstaviti jednoj inicijativi, jer vas inicijativa boli, a ne Zaključak.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Prvo, gospođa Majkić koja je već ranije, pa gospodin Rančić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, zaista mi je žao što se loša atmosfera iz Predstavničkog doma prenijela i u ovaj dom. I žao mi je što je osnovna karakteristika našeg rada – nepovjerenje. I žalim zbog toga što bilo kakav prijedlog koji dolazi iz Kluba Hrvata ili Kluba Srba više ne može biti prihvaćen od strane Bošnjaka. To je dovoljan razlog da se svi ozbiljno zamislimo kako ćemo uopšte dalje raditi, kako će sutra biti predložen bilo koji prijedlog s vaše strane i biti prihvaćen. Nije dobro da to bude opredjeljenje našeg daljeg rada.

Posebno, nisam to očekivala da ovakav stav bude od gospodina Tihića koji za sebe kaže da je legalista, i ja to poštujem, i da on ne želi i ne daje podršku da se stanje u jednoj instituciji, koju je revizija tako loše ocijenila s aspekta nemogućnosti daljeg rada u takvim uslovima, ne podrži da se to stanje riješi.

Gospodine Tihću, imamo suviše mnogo otvorenih problema. Ako Parlamentarna skupština ne nađe načina da se otvoreno rješava jedan po jedan, ova zemlja zaista neće imati nikakvu šansu. Ja vas pozivam da ovde nema nijedan argument koji bi rađao kod vas sumnju da iz Kluba srpskih delegata dolazi prijedlog koji iz bilo kojih razloga treba da bude izlobran pa nešto u našu korist. Mi smo naše pitanje „Službenog lista“ u RS riješili na odgovarajući način. Hoćemo da se i ovo pitanje i da 10 miliona, koliko ova institucija ostvaruje, idu u budžet BiH, a ne da ih troši jedan nelegalni Upravni odbor koji je izabran na ne znam na kakav način. Dakle, i vi ste protiv toga. Dakle, vi ste protiv toga da institucija dobije potreban legitimitet time što će postati institucija BiH.

Hvala vam, molim da se izjasnimo o tome.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, sve šta je govorio uvaženi kolega, zamjenik predsjedavajućeg, Ilija Filipović, je bilo o meritumu, o suštini, a ništa nije bilo o proceduri. Poslušajte i transkript i ovo sve, pa ćete vidjeti da je sve bilo o meritumu. To je onda protivno definiciji Zaključka iz člana 143. stav (1) tačka d), na šta se i Ustavni sud pozvao kao razlog zašto smatra da proceduralno nisu ispunjeni razlozi za ulazak u meritum pitanja, ocjene pitanja vitalnog nacionalnog interesa, šta je naš klub i pokrenuo. Ocjene da sam ja ili Klub Bošnjaka protiv ravnopravnosti jezika naroda, konstitutivnosti pisama itd. – nisu tačne. One su paušalne, to smo bezbroj puta ponovili i u medijima i na prošloj sjednici, evo i sad ponavljam, da tačke 1. i 2. Zaključka, koje glase:

- Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH neupitno se zalaže za zakonito i stabilno poslovanje javnih emitera i snažno pudupire istinito, cjelovito, nepristrasno, pravedno i pravodobno informiranje javnosti o svim događanjima u BiH i ostvarivanje prava informiranja javnosti ravnopravno na jezicima sva tri konstitutivna naroda u BiH, u duhu međunarodnih i europskih propisa i standarda kao i odredaba Ustava BiH.

- Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH smatra da je ovo pitanje bitan uvjet i jednakopravnosti naroda i građana BiH i da je to jedan od temelja opstojnosti, samoodrživosti i dugoročne stabilnosti zemlje.

Evo vidite, u dvije tačke Zaključka u kome se spominje i ravnopravnost i konstitutivnost i jezika i pisama, nisu ni za mene ni za Klub Bošnjaka sporni. I onda smo ih podržali, a i danas bi ih podržali. Nije nikakav problem. I nemojte nam imputirati da smo mi protiv, ne daj Bože, ili konstitutivnosti ili ravnopravnosti! Ali, kad, poštovane kolege, nam dijelite lekcije i dajete epitete tamo sa druge strane, budite toliki demokrata pa, ako za sebe tražite pravo za nacionalni kanal ili za nacionalnu televiziju, budite toliki demokrata, dopustite da neko drugi, pa bilo ko, ima pravo da misli da ne treba da budu nacionalni kanali. Evo, ja mislim da nama ne trebaju nacionalni kanali.

(?)

Kome vama?

HAZIM RANČIĆ:

Ja mislim, to je moje mišljenje.

_____ (?)

Vama ne treba?

HAZIM RANČIĆ:

Nemojte, kolege, molim vas dobacivati.

_____ (?)

Pa ne može to slušati.

HAZIM RANČIĆ:

To je vaš problem. Ja sam kolegu mirno slušao i kolega ...

MLADEN IVANIĆ:

Ja vas molim, dopustite delegatu Rančiću da dovede raspravu do kraja.

HAZIM RANČIĆ:

...kaže da smatra da treba da ima nacionalni kanal na hrvatskom jeziku. Ja nijednom nisam dobio i kao čovjek mogu saslušati nečiji zahtjev ili nečiju rečenicu. Ali morate dopustiti da neko drugi ima drugačije mišljenje, makar toliko možete svakom čovjeku dopustiti, pa i da nije član Parlamenta, da je sasvim neki obični, je li, ljudi imaju pravo na drugačije mišljenje.

I još jednom oko procedure. Ustavni sud u dispozitivu, u meritumu kaže, dakle ja ne izmišljam i ne maltretiram vas, evo citiram - donosi odluku, dakle utvrđuje se da izjava Kluba delegata bošnjačkog naroda u Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH o destruktivnosti po vitalni interes bošnjačkog naroda u BiH tačke 3. Prijedloga zaključka delegata Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH Ilije Filipovića broj ..., od 23. aprila 2008. godine, ne ispunjava uvjet proceduralne ispravnosti. Dakle, Ustavni sud je donio odluku da naš zahtjev ne ispunjava uvjet proceduralne ispravnosti jer predloženi zaključak ne predstavlja odluku za čije bi ispitivanje bio nadležan Ustavni sud u smislu člana IV 3.f) Ustava BiH. Odluku objaviti itd.

U Obrazloženju Ustavni sud kaže na strani 6. – prvo se poziva na jedan od relevantnih propisa član 143. stav (1) i (2) tačka d) Poslovnika u kome se kaže ... da Dom zaključkom donosi se, je li, vezano za pitanja o pojedinačnoj stvari koja se tiče postupka, a ne merituma, jer Ustavni sud je kazao: zaključak nije odluka, je li, koja ima ustavna i pravna dejstva, pa samo zato, je li, neće da ulazi u ovu nadležnost.

Dakle, pod tačkom 15. Ustavni sud kaže - slijedi da je predmetni zahtjev podnio ovlašteni subjekt i da je u ovom dijelu poštovana proceduralna ispravnost u smislu člana IV 3. e) i f) Ustava BiH, međutim da bi predmetni zahtjev bio u cijelosti dopustiv, Ustavni sud još mora ispitati da li se radi, pod navodnicima, o odluci u smislu člana IV 3.d) do f) Ustava BiH, koja ima pravne i ustavne posljedice po vitalne nacionalne interese konstitutivnih naroda.

I na kraju dakle, siže - da bi Ustavni sud bio nadležan da se bavi pitanjima iz člana IV 3. d) do f) Ustava BiH mora postojati odluka koja ima pravne i ustavne posljedice po vitalni interes konstitutivnih naroda. Po mišljenju Ustavnog suda, zaključak to nije. Dakle, i Ustavni sud držeći se našeg Poslovnika, smatra da je zaključak akt kojim se regulišu proceduralna pitanja, a ne da se njime ide u meritum. Nisam ja ništa ovo izmislio. To sve stoji u presudi koju smo svi mi dobili i možemo to pročitati i naći presudu.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rajić, pa gospodinn Ibrahimpašić, pa Ivanić, diskutanti. Ima li još zainteresovanih?

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja predlažem da, barem, što se tiče Kluba Hrvata da ne širimo ovu raspravu. Mi inzistiramo na tome da ovo ostane točka dnevnog reda, pa ćemo se o njoj izjasniti.

I, gospodine Rančiću, tumačenje odluka Ustavnog suda može davati samo Ustavni sud, a Vi ne možete to činiti. Zato Vam kažem: nemojte nam čitati presudu pet puta, svi smo mi nju dobro pročitali. Ono što je u izreci toj Odluke Ustavnog suda je jasno rečeno to da Klub Bošnjaka je proceduralno pogriješio jer nije ispunjen ustavni uvjet da bi se raspravljalo o povredi vitalnog nacionalnog interesa. Sva druga obrazloženja koja vi čitate, imaju samo jedan jedini cilj da ovo pitanje dalje zakompliciraju i odgode. Vi ste zaboravili, citirajući članak 143. Poslovnika, pročitati zadnji stavak (3) koji kaže da se 'glasovanje ... .. obavlja sukladno utvrđenom načinu odlučivanja u Domu.' Dakle, nema nikakvog specijalnog postupka odlučivanja ... nego o načinu kako se odlučuje u Domu.

I drugo, ja sam reagirao možda malo nekorektno, nepotrebno kad ste vi rekli: 'Ne možete nam oduzeti pravo da mi mislimo drugačije, ... mi mislimo da nama nisu potrebni nacionalni kanali.' Ja sam rekao: 'Ko to mi i ko to nama?' Drugi put, kad govorite o tome, onda bi bilo dobro da kažete - ja osobno mislim, dakle Hazim Rančić, zastupnik u ovome domu i mislim da to nije dobro ili, ako zastupa u ime kluba, da kaže Klub Bošnjaka misli, a nemojte nas postavljati sve u zbirni pojam, nama to ne odgovara. Nama ne odgovara ovakav neodrživi status javnih emitera u BiH.

Evo, mislim iz korektnosti, govorim nama, ja govorim kao pripadnik Kluba Hrvata i, kažem, govorim o položaju hrvatskog naroda u javnom RTV sustavu, a ovdje je evidentno, kolega Filipović je to dotaknuo, očito je da se u ovoj zemlji pojedinci i pojedine grupacije ponašaju kao vlasnici BiH i svaki pokušaj traženja prava u toj zemlji se doživljava kao napad na neku privilegiju koja se ne smije dodirnuti.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja ću za ovu prvu inicijativu nešto reći. Gledam ove zaključke, drugi zaključak, kaže: 'Dom naroda traži od Savjeta ministara da „Službeni list BiH“ organizuje kao novu instituciju BiH.' To bi značilo da ovu mora ugasiti, da ona mora u stečaj, da mora u likvidaciju u neki vrug mora. Zna li koliki je to posao? Koliko tamo ima potraživanja, koliko ima dugovanja, koliko ima sudskih sporova? A zašto? Evo dajte mi valjan razlog, ja ću glasati. Zašto bi to, zašto se ovaj ne bi mogao popraviti ako ne valja, ne znam ni ja, ili joj dati nekakav status, ne gaseći to radi ogromnog posla koji predstoji da bi se neko zatvorio kao privredni subjekt, bio on javni ili bio privatni, i to je sasvim svejedno. I zbog tog ja ovo ne mogu, ovo drugo je sve u redu, zbog tog ja ne mogu glasati za ovo.

E, da, Filipoviću, gospodine Filipoviću, o gnjevu, ne znam otkud vam to, ja Vam ovdje, ja stvarno mislim da meni, Ademu Ibrahimpašiću, ne odgovara nijedan nacionalni kanal, jer imam i pamtim jako dugo neke stvari i o gnjevu nema govora, Ilija. Ja neću biti uopšte tužan ako Vi to dobijete. Ali ja ovako mislim, ljudi moji, pa nemojte me rešetati zato što tako mislim.

MLADEN IVANIĆ:

Imam dvije replike, jedna je Filipovićeva, jedna je gospodina Tihića i imam prijavu poslije mene još gospođe Čolo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja ću vrlo kratko, ja imam potrebu otkloniti jednu vrlo zločestu sintagmu koja se rabi, koja ne piše u mom zaključku, koja nije sastavni dio moje inicijative, koja nije sastavni dio retorike Kluba Hrvata. Ne govori se o nacionalnom kanalu. Govori se o kanalu na službenom jeziku kog poznaje Ustav BiH. Ako se razmotri ozbiljno inicijativa u razdoblju kada je – postoje kontinenti koji su totalno digitalizirani, sa analognog prešli na digitalni, digitalno emitiranje televizijskog i radijskog programa, postoje u Europi države mnoge koje su sa analognog prešli na digitalnu televiziju; pa može imati pet, 50, 150 kanala, dakle nije uopće problem, dakle – ako se bude ozbiljno pristupilo razmatranju Prijedloga zaključka kojeg sam ja dao, za kojeg vjerujem da će doći do Vijeća ministara, i ako se bude htjelo dopustiti da u ovoj zemlji imamo nešto što je pravedno i nikome ne smeta, jer će biti jednakopravno pa ćemo imati na službenim jezicima države BiH emitiranje programa javnih emitera, pa će biti onda građani zadovoljni, dakle građani plaćaju RTV taksu. Ne ide niti jedan fening, niti jedna marka iz Proračuna države BiH i ta sintagma kako će se raspasti BiH ako budemo imali službene jezike u jednakoj količini korištene na radiotelevizijskim kanalima je vrlo lupeška. Zna to, neće se raspasti, ne raspada se Belgija zbog toga što imamo flamanski pa na valonskom titl filma i još k tomu imamo i njemački, dakle tri jezika službena i u školama i na radiju i na televiziji itd. Ne raspada se zbog toga, zbog novaca se raspada Belgija. Kad kažu da se počela raspadati, padaju vlade, možda je bolje i pametnije reći tako.

Molim vas, ja sam tražio, dakle u svom zaključku dao prijedlog da se Zakon o Javnom RTV sustavu u Vijeću ministara razmotri i predlože izmjene i dopune. Da se u članku 9. gdje kaže da 'Vijeće ministara može utemeljiti i nove kanale radija i televizije u okviru Javnog RTV sustava', ja sam rekao 'na službenom hrvatskom', pa će biti i na službenom bosanskom i na službenom srpskom i time ćemo mi postići jednakopravnost. Hrvati ne traže ništa za sebe što ne

traže i za druge. Nikad i nikad nisam čuo nekakav prijedlog: dajte nama, ne treba drugima! To, ne, nema budućnost BiH u takvim traženjima, u takvim zahtjevima i u takvim opstanku takvih odredbi koje nam ne pružaju jednakopravnost. Dakle, na službenom jeziku! Kad vi kažete - nacionalni kanal - onda oni drugi nama manje skloni toj ideji kažu - to je nacionalistički. A oni drugi dodaju još i onda ostalo, ne bih ni ponavljao kud to sve vodi, dakle, onda se time relativizira jedna zdrava ideja koja nikome ne škodi, a hoćete je zgaditi drugima koji bi trebali o tome odlučiti. Dakle, nikakvi nacionalni kanali, ne zagovaram nikakve nacionalne kanale. Ali zagovaram službeni jezik ko nema, ako se potare, zastari i nestane jezik jednog naroda, nema tog naroda, to je temelje identiteta jednoga naroda i za njegovu kulturu i za njegovu tradiciju i za njegovu baštinu i za njegovu obrazovanje, za njegov opstanak. Molim vas to je teza koju zagovaramo, jer je ona utemeljena u međunarodnim konvencijama i u Ustavu BiH, to je temeljno ljudsko pravo hrvatskog naroda – tražiti ovo što inicira Zaključak da netko o tome u proceduri odluči.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Meni je također žao što je i gospođa Majkić rekla da mi danas jednu, do sada nepoznatu, atmosferu unosimo u ovaj dom, znate, i oba ova pitanja, i pitanje „Službenog lista“ i pitanje ovoga posebnog kanala, moglo se i može se i na drugi način uvesti u proceduru, a ne kroz zaključak cijeloga Doma, znate. Moglo je kroz i inicijativu i Vijeća ministara i ... pojedinačno delegata, izaslanika itd., kako god već hoćete, da se ne insistira na odluci cijeloga Doma, ali eto, šta je tu je, krenuli smo u taj dio. Ali moram izraziti jedno neslaganje, eto, i možda i nekorektnost koju je gospođa Majkić pokazala kada je rekla i dala jednu, po meni, dosta nekorektnu, da ne kažem opasnu, ocjenu da Bošnjaci odbijaju sve što Hrvati i Srbi predlažu. Pazite, prvo, to nije tačno, druga stvar, moramo ovdje biti osim što smo kolege, što se znamo, što razgovaramo i prije i poslije sjednice, moramo biti odgovorni, jer svaka ova riječ koja je iznesena se prenosi putem medija i može se stvoriti kriva slika, znate. To što nekada Klub Hrvata i Srba preglasaju Klub Bošnjaka i ja trebam izvoditi zaključak da neko radi protiv Bošnjaka. Ne treba, znate. I to ne bih nikada rekao, iako je bilo takvih slučajeva i može se desiti neka druga ili pak treća kombinacija i dešavala se u ovom radu. Ali nemojte tako iznositi i govoriti da Bošnjaci odbijaju sve što god Srbi i Hrvati predlažu. Mislim da to nije tačno i nije korektno ovdje.

A što se tiče moje same diskusije i neslaganja sa vašom inicijativom, Vi ili mene niste slušali ili jednostavno ne želite da slušate. Ja nisam osporavao Vaše navode vezano za poslovanje, za način poslovanja, za neke propuste finansijske i sve drugo što ste ovdje naveli i jasno sam rekao, znate, da ne mogu to ni potvrditi, ne mogu ni demantovati, nego sam više iz formalnih razloga kazao da „Službeni list“ ima pravni status, da ga možemo mijenjati, da ga možemo potpuno promijeniti, da ga možemo djelimično promijeniti, ali nisam ulazio u razloge koje ste vi naveli za ovu vašu inicijativu. I zbog toga je bilo važno da se ipak slušamo. Ja, ja sam protiv bilo kakve i svakave zloupotrebe koja se, eventualno, može dešavati i u toj ustanovi i u bilo kojoj drugoj ustanovi. Tako da, evo pozvao bih da, možda, ovu raspravu o svemu prekinemo, da se izjašnjavamo o dnevnom redu. Evo, normalno, ako ima još diskusija, uredu, ali sa ova dva pitanja ništa mi nećemo ovdje bitno riješiti, to nisu, to su više neki zaključci, neka

proceduralna pitanja koja se samo delegiraju na neke druge organe koji će suštinu i meritum rješavati.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Replika, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dobro sam ja čula, gospodine Tihiću, šta ste Vi rekli, nisam ja nepažljiv i neodgovoran čovjek koji spava na sjednicama Doma pa ne čuje dobro šta se govori. Upravo to što ste maloprije rekli, ja sam tražila. Ja nisam napravila prijedlog rješenja pa poslala Domu i rekla o tome se izjasnite. Ja tražim od Savjeta ministara koga upozorava Komisija za finansije i budžet još u prošlom mandatu da mora regulisati pravni status „Službenog lista“, to ga podsjeća Kancelarija za reviziju. Dakle, svi koji su se bavili tom institucijom rekli su - mora se riješiti pravni status i on vodi u sunovrat instituciju. Nije, znači Vi ste, Vi ste protiv moje inicijative, ne rješenja koja sam ja stavila na sto i rekla, evo, ovako to treba, nego tražim od Savjeta ministara koji se bez obzira ko je bio na čelu i ko je bio u sastavu Savjeta ministara oglašivao o rješavanje pitanja „Službenog lista“.

Dakle, moju inicijativu Vi osporavate. Ja znam da nikakvu drugu inicijativu više neću smjeti podnijeti, jer ja znam da neću dobiti nikada ni za kakvu inicijativu saglasnost Kluba Bošnjaka. I to je poražavajuća činjenica koja za mene ostavlja gorak ukus.

PRVI ZAMJENIK

PREDSJEDAVALJUĆEG

ILIJA FILIPOVIĆ:

Riječ ima gospodin Ivanić.

MLADEN IVANIĆ:

Rasprava oko Zaključka koji je predložio gospodin Filipović traje predugo. Mi smo imali raspravu o sadržaju i došli smo samo do glasanja. I onda je, kad je bilo glasanje, pokrenuta procedura pred Ustavnim sudom, Ustavni sud rekao da nisu ispunjeni uslovi. I nama ostalo samo da glasamo. Ne više da mijenjamo Zaključak u preporuku, što bi se, kad bi se dosljedno tumačilo ovo što gospodin Rančić govori, onda bi morali opet vjerovatno preporuku na Ustavni sud, ne znam ni ja šta sve. Kao predsjedavajući Doma naroda dobio sam prostor od Ustavnog suda da proceduru mogu dovesti do kraja. To je: da se delegati trebaju izjasniti o Predlogu zaključka kakav je. A ja ga iskreno tumačim i da ispunjava uslove, jer on ustvari se poziva na proceduralnu primjenu stava, člana 9. stava (2) Zakona o Javnom RTV sistemu i ja dalje ne bih ulazio, što se mene tiče, u dalju raspravu, jer mislim da je ta rasprava završena svojevremeno i lično mislim da su ispunjeni potpuno proceduralni uslovi da se o ovom zaključku može glasati.

Što se tiče „Službenog glasnika“, ja podržavam inicijativu da se o tome razgovara. I znam da ćemo o „Službenom glasniku“ imati vrlo različita viđenja. Ova inicijativa je da se zaduži Savjet ministara, ne da mi ovdje razgovaramo da definiše status „Službenog glasnika“. Mi imamo jedan stari prevaziđeni koncept „Službenog glasnika“ u kome treba da postoji preduzeće

koje maltene treba da ima svoju štampariju i da onda ono u onom kontekstu povjerljivosti, znam da ovo nema, u onom kontekstu povjerljivosti treba da postoji kao neko posebno preduzeće koje radi. Nama ovdje u Skupštini treba jedno odjeljenje koje će biti zaduženo za objavljivanje „Službenog glasniku“. Koja štamparija? Pa imamo tendere, pa sutra će se objavljivati ono što je jedan od kolega ovdje rekao i na internetu i besplatno kao što se nekad u nekim drugim zemljama događa. Šta će nam „Službeni glasnik“ kao preduzeće? Koji je smisao njegov? Ovdje je u pitanju objavljivanje i autorizacija zakona i drugih akata koje objavljuje Parlament u jednom potpuno novom konceptu informatičkog društva, potpuno drugačije, a ne ona klasika koju smo imali nekad: ono, povjerljivi dokument, pa maltene povjerljivo ljude ispitivati koji unutra rade.

Dakle, moj prijedlog je da se otvori inicijativa, ništa više, a o sadržaju ćemo imati priliku kasnije da razgovaramo, a evidentno je sada, kad bih ja ulazio u sadržaj, ima masa stvari koja tu nije uredu. Pa nemoguće je da je postoji sistem koji funkcioniše gdje članovi Upravnog odbora budu sedam godina. Ako je meni, ako je meni tačno da jesu. Pa da onda se to zove kao institucija BiH, a BiH nema ništa u smislu uticaja postavljenja članova upravnih odbora. Pa onda ne znamo ni koji se, da ne idem sad ja u te detalje. Dakle, ovdje je u pitanju jedna inicijativa čiji smisao nije ukidanje nego definisanje „Službenog lista“ kao institucije BiH, ali uvođenje reda u cijeli koncept. Mi ovako imamo preduzeće koje upravlja sa 10 miliona, a budžet od toga nema ništa.

Iako to, ako je to sad pitanje nacionalnog interesa ko će tu koga više, onda i ja stvarno ne razumijem o čemu mi ustvari govorimo. A sadržaj, ako ste pažljivo pročitali, inicijative da se to definiše kao institucija BiH, da se prihodi definišu kao prihodi budžeta BiH i ništa više od toga. I ako i to nije dovoljno dobro kao prijedlog i vidi se samo zato što dolazi s ove strane kao nešto problematično, onda ja ne znam, a u pitanju je inicijativa bez definitivnog, bez definitivnog određenja.

Pa prema tome, moj stav je tačka ova, izjašnjenje o zaključku da ostane kakvo jeste. I moj prijedlog je da se podrži inicijativa, naravno, Dom će odlučiti glasanjem kako će odlučiti.
Hvala.

Prvo gospođa, ne može dok, prvo gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolege, pa ja nisam da mi glasamo o ovoj inicijativi da je odbijemo ili da je prihvatimo. Mi danas na dnevnom redu imamo tačku 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o „Službenom glasilu BiH“. Ja mislim da gospođa Dušanka Majkić, ukoliko se slaže, ovu inicijativu može pod tom tačkom dnevnog reda da raspravljamo o njoj. Jer Zakon o „Službenom glasilu BiH“ je donesen 1997. godine i mijenjan je 2004. godine, znači donijela ga je ova Parlamentarna skupština. U ovom zakonu kojeg danas imamo na dnevnom redu pod tačkom 9. njegov predlagač je poslanik Adem Huskić i njega je Predstavnički dom usvojio. On stvarno u Obrazloženju ovog zakona navodi da status ovog „Službenog glasila BiH“ nije riješen, da je Vijeće ministara preuzelo prava osnivača, ali da nikada nije uredilo pitanje rukovođenja ovom institucijom i da nikada nije uredilo pitanje organizacije ove institucije. Pa možda, kad budemo razmatrali tu tačku dnevnog reda, možda bi se mogli usvojiti neki zaključci da se ide u pravcu zaduživanja Vijeća ministara da se ona pitanja koja nisu regulisana tim zakonom, znači zakonom iz 1997. i njegovim izmjenama iz 2004. godine regulišu na način koji je najbolji u interesu države BiH.

Vi znate da smo mi prije rata imali službeni glasnik, službene novine, „Službeni list BiH“ čiji je osnivač bila Skupština Republike BiH. Došlo je do cijepanja, RS ima svoje službeno glasilo, mi sad imamo „Službeni glasnik“, „Službeno glasilo BiH“ koji sticajem okolnosti objavljuje ne propise samo BiH nego i Federacije i kantona. To je pitanje naše složene legislative u BiH. Naravno, da BiH mora imati ingerencije u takvoj instituciji i ona samim preuzimanjem prava osnivača od strane Vijeća ministara to ima. Međutim, nije sporno možda da se zaduži Vijeće ministara da ona pitanja koja nisu uređena zakonom da ih uredi na način koji je u interesu države BiH, ali da to razmatramo pod ovom tačkom 9. i ne znam zašto gospođa Majkić insistira na posebnoj tački dnevnog reda, jer ja ne vidim razloga za to.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodine, maloprije je gospođa Majkić tražila repliku, pa ću ja dati njoj. Ali prije toga hoću reći: Savjet ministara nije trajno preuzeo nego privremeno preuzeo ulogu osnivača da se primjenom zakona „Službeni glasnik“ ne bi ugasio. Jer je postojala tada situacija u kojoj bi se „Službeni glasnik“ ugasio. Tako da nije pravni status „Službenog glasnika“ riješen, vjerujte mi, dobro, to znam do kraja, ima tu jako puno, jako puno problema i to se mora razriješiti na jedan korektan način i, u tom kontekstu, ja sam smatrao da je inicijativa dobra, ali da ne zloupotrebljavam ulogu predsjedavajućeg.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja Vas molim, gospodine Tihiću da, kao gest dobre volje, prihvatite ovu inicijativu koja samo znači sređivanje stanja u pojedinim oblastima u ovoj zemlji. Ništa neće izgubiti ni Klub SDA i bilo koji klub naroda zato što će prihvatiti da počne rješavati Savjet ministara jedno pitanje koje se vuče toliko dugo neriješeno. Ja Vas zaista molim da nađete razumijevanje za to.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospodine predsjedavajući, kolege, gosti, javljam se bez namjere da reagiram na pojedinačne iskaze i na sadržaj dosadašnje rasprave, a već na nešto što bi možda neodređeno, nedovoljno određeno ili nedovoljno precizno odredio kao ton na koji reagiram, a koji je unesen u ovu raspravu o tačkama koje na prvi pogled nisu toliko važne i ne zaslužuju zapravo temperaturu, ne zaslužuju ovu vatru, ne zaslužuju izraze koji su, po mom sudu, neprikladni, odnosno ne zaslužuju dakle to. I kao prilog, da kažem, poboljšanja atmosfere, odnosno onemogućavanje razloga za ovu vrstu tona, javio sam se i nemojte mi zamjeriti što koristim vrijeme. Nismo još ni krenuli sa dnevnim redom, tačke ne zaslužuju ovoliku raspravu, ali pojavile su se recimo, po meni, riječi i karakterizacije koje zaslužuju ipak našu reakciju, naše

propitivanje da bismo mogli uopće normalno da radimo i da radimo na način koji ja držim za nas uspješnim.

Naime, osobno sam bio iznenađen, nisam bio na sjednici na kojoj se vodila rasprava o ovom zaključku kolege, o Prijedlogu zaključka kolege Filipovića i danas sam slušao reakciju kolege Filipovića na istup kolege Rančića i iznenađen sam bio tonom i prije svega sa nekoliko riječi 'gnjev', 'nebuloze' koje, budući da znam jezik kolege Filipovića i njegovu osjetljivost za jezik, iznenadile su me te riječi s jedne strane. S druge strane, iznenadila me, da kažem, nekonzistentnost kolege Filipovića, neka mi ne zamjeri na takvoj karakterizaciji, u smislu odbrane nečega zašto smo svi mi ovdje. Ili zašto sam ja doista iskreno ne samo kao zastupnik, odnosno delegat u Domu naroda, nego i kao čovjek koji vjeruje da bez ravnopravnosti naroda koja se manifestira prije svega kroz ravnopravnost jezika ova zemlja teško da može imati normalnu budućnost. Ali kolega Filipović je govoreći o tome i prebacujući nama Bošnjacima, odnosno Klubu Bošnjaka da osporavamo na neki način to pravo na jednakost u konzumaciji prava na jezike usput čestitao srpskom narodu na još jednom javnom emiteru i time posvjedočio zapravo da je RTV RS srpski servis, što bi impliciralo da je RTV Federacije bošnjački i hrvatski, odnosno, s obzirom na karakter zaključka, da je ona malo više bošnjačka nego hrvatska.

Ja govorim o nekonzistentnosti, odnosno mogućnosti takvog razumijevanja. Kasnije objašnjenje me je samo uvjerilo da ova problematika zastupljenosti jezika ravnopravne, ne način ravnopravnosti koju se može računovostveno, da tako kažem, mjeriti, nego na način ravnopravnosti koja će zadovoljiti narode, građane, zapravo narode i građane kao pripadnike naroda u našoj zemlji ipak je suviše ozbiljna, suviše komplicirana, suviše osjetljiva da bi se mogla rješavati zaključkom, recimo. Evo, to je moje mišljenje, jer i sam kolega Filipović mi je kasnijim odgovorom kolegi Rančiću potvrdio da nije riječ o nacionalnom kanalu, ali nije demantirao svoj raniji iskaz po kojemu je zapravo Javni servis RS servis srpskog naroda, što bi dakle iniciralo to što sam već kazao. Radi se o tome da je to servis RS ... koji bi trebao da bude podjednako u službi i jezične prakse i Srba i Hrvata i Bošnjaka i ostalih. Isti je slučaj i sa servisima u Federaciji.

E, u tom smislu, sada samo usputno jedan mali primjer kao izraz mog razumijevanja za prava Hrvata, naravno, da traže zastupljenost jezičnu itd. u činjenici da veliki broj Bošnjaka smatra da je na FTV kao javnom servisu mnogo više zastupljen hrvatski jezik nego bosanski. Dakle, veliki broj Hrvata ... Bošnjaka ima takvo mišljenje. Krivo mišljenje, vi ćete reći. Dozvolite mi da ga samo evo izrazim, vjerujte, provjerite.

Uz ovaj primjer, još i primjer sa ovom raspravom između kolegice Majkić i kolege Tihića. Kolega Tihić nije uopće osporio inicijativu za uređenje ili preuređenje odnosa, funkcioniranja, statusa „Službenog glasnika“. Naprotiv, nije osporio pravo na inicijativu kolegice Majkić. Osporio je sadržaj prijedloga, prijedloga, ... kojima bi trebalo da obavežemo, odnosno zaključaka u formi zaključaka kojim bi trebalo da obavežemo Vijeće ministara. Između ostalog, kolega Ivanić je također osporio u neku ruku činjenicu da se Tihić slagao sa inicijativom, da nije osporio inicijativu nego je osporio sadržaj prijedloga kojim se nalažu radnje Vijeću ministara. Nalaže se, između ostalog, Vijeću ministara da napravi novu instituciju. Pa imamo instituciju, imamo instituciju i razumljivo je da se reagira na ovaj način, da se ne prihvata, ne prihvata sadržaj inicijative, odnosno zaključak kojim se Vijeće ministara obavezuje kako će raditi.

I sada zašto reagiram? Mislim, stvar je jasna, reagiram zato što koleginica Majkić, imamo mi svi pravo da nas malo ponese rasprava, da, da, malo više, veći značaj pridajemo vlastitim inicijativama i da budemo malo, evo da kažem, nezadovoljni kada ih drugi ne prihvate. Ali, na reakcije Tihica, koleginica Majkić odgovara tako da kaže: 'Ja znam da više neću nikada dobiti podršku ni za jednu inicijativu od Bošnjaka.' Pazite, ovako kategorične tvrdnje, ovako oduzimanje prava meni da ja mogu i u budućnosti misliti ovako i onako je nešto što ne doprinosi atmosferi, odnosno tonu koji treba da karakterizira rad u ovom domu. Imali smo vlast koja je znala šta mi mislimo i koja je svojedobno, je li, koja je znala čak šta ćemo i u budućnosti misliti.

Ja evo apeliram na koleginicu Majkić da uvaži, recimo, razloge kolege Tihica, a i da uvaži moju potrebu da imam kritički odnos prema svakoj njezinoj inicijativi, kao i inicijativi svakog mog kolege poslanika Bošnjaka, recimo, da se s njim ne slažem.

Hvala vam.

MLADEN IVANIĆ:

Samo prije hoću, daću.

Na zahtjev kluba delegata. Koliko, koliko?

IVO MIRO JOVIĆ:

Deset minuta.

MLADEN IVANIĆ:

Deset minuta pauze, ovaj Klub delegata hrvatskog naroda. A moj prijedlog je da razmislite do pauze da se mi izjasnimo o dnevnom redu i mislim da ćemo time riješiti probleme.

/PAUZA/

MLADEN IVANIĆ:

Imam jedan prijedlog, jedino što ću morati tražiti obrazloženje Kluba hrvatskog naroda zašto su tražili pauzu. Pa ja molim gospodina Jovića da...

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Pozdravljam Vas, dopredsjedatelje, uvažene kolege izaslanike i sve nazočne na ovoj sjednici.

U ime Kluba Hrvata sam tražio kratku stanku i mislim da je to u tom trenutku bilo jedino moguće. Zapravo, cijelo se vrijeme govorilo da problematika Zaključka, ulaženje ili ne ulaženje u meritum, a mi smo sat i po vremena potrošili o sadržaju Zaključka, a ne o uvrštavanju ili neuvrštavanju u dnevni red.

Ja zato vas pozivam i molim da, nakon sat i pol vremena, date na glasovanje predloženi dnevni red koji sukladno našim poslovnicima predlaže i Kolegij.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja nemam namjeru da dajem dnevni red na glasanje jer ga ne dajemo, on je usaglašen. Ja mogu dati prijedlog Kluba Bošnjaka da se skine tačka dnevnog reda sa glasanja i to imam namjeru, kao što nakon toga imam namjeru i staviti na glasanje prijedlog da se uvrsti inicijativa gospođe Majkić kao, vidjeću, prije ovih ratifikacija, tačka dnevnog reda prije ratifikacija. Tako je, procedurano ću to uraditi.

Predlažem vam da zaključimo raspravu. Mislim da smo rekli sve što ima da se kaže, svako svoje, osim ako nekog posebnog velikog interesa nema ponovo i da pristupimo glasanju. Nema. Hvala lijepo.

Dakle, vi ste dobili usaglašeni dnevni red. Ja predlažem da na glasanje stavimo prvo prijedlog gospodina Rančića u ime ... Ah, da, u stvari, prvo je gospođa Majkić, u pravu ste, gospođa Majkić je prvo predložila inicijativu.

Molim vas da se, samo malo, pripremite za glasanje.

Možete glasati povodom ove inicijative. Možete glasati: inicijativa gospođe Majkić.

Ponovićemo glasanje jer je bilo, izvinjavam se. Ponovićemo glasanje jer je bilo, gospodin Rančić je pogrešno bio razumio da se glasa o ovoj inicijativi. Idemo ponovo, izvinjavam se.

Dakle, spremite se za glasanje.

Možete sada glasati povodom inicijative gospođe Majkić da se uvrsti na dnevni red.

Završeno je glasanje, samo da dobijem ...

Devet je glasalo „za“, pet je glasalo „protiv“.

Što se tiče entitetske, postoji jedna trećina delegata/izaslanika iz Federacije BiH i ova inicijativa je dobila podršku i moj prijedlog je da ona bude uvrštena onda, samo sekund, prije ratifikacija, to je kao 15. tačka dnevnog reda, a da će se tačka 15. naviše promijeniti po jedan broj iznad.

Imamo drugi prijedlog, prijedlog gospodina Rančića da se tačka 3. Glasanje o Zaključku skine s dnevnog reda.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Možete glasati.

Pet „za“, devet „protiv“ – prijedlog nije dobio, nije dobio većinu.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

MLADEN IVANIĆ:

Odgovor na delegatsko pitanje dobili su delegati: Dušanka Majkić na pitanje postavljeno na 7. i 18. sjednici Doma naroda; Hilmo Neimarlija na pitanje postavljeno na 19. sjednici; Drago Ljubičić na pitanje postavljeno na 17. sjednici; Slobodan Šaraba na pitanje postavljeno na 12. i 16. sjednici; Zoran Koprivica na pitanje postavljeno na 14. i 15. sjednici.

Da li je delegat Dušanka Majkić zadovoljna odgovorom na pitanje postavljeno na 17. sjednici?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, to je pitanje koje je bilo upućeno Direkciji za evropske integracije i mogu reći da je Direkcija korektno odgovorila na to, ali je problem što je njihov stav na koji način da se Parlament uključi u evropske integracije na što kvalitetniji i brži način – oni, u stvari, nemaju sagovornike, jer ovdje kaže da jeste ključna uloga u koordinaciji aktivnosti Parlamenta za evropske integracije, ali inicijativu koja je upućena predsjedavajućem Doma naroda i pored višemjesečnih nastojanja nismo uspjeli realizovati. Dakle, na moje pitanje, oni su odgovorili, ali su mi odgovorili - mi ne možemo da vam kažemo o čemu se radi, jer mi nemamo sagovornika kod vas. To nije dobra stvar. Evo i ovdje mislim da bi trebalo inicijativu jednu Kolegiju Doma naroda da u najkraćem roku inicira termin sastanka s Direkcijom za evropske integracije u cilju pripreme delegata za modalitete saradnje u vezi sa usklađivanjem zakonodavstva sa AKI komuniter. Dakle, Predstavnički dom je imao sastanak, održali sa Direkcijom za evropske integracije, a Dom naroda spava dubokim snom kad su u pitanju evropske integracije. To je prva stvar.

Druga dva odgovora koje sam dobila vezana su bila za pitanja nacionalnog balansa u dva ministarstva, Ministarstvu pravde i Ministarstvu bezbjednosti. Ja zaista želim da se zahvalim ministru pravde, žao mi što on nije ovdje, na zaista sadržajnoj informaciji koju je uradilo ovo ministarstvo i želim da kažem da sam veoma zadovoljna s činjenicom da u ovom ministarstvu ne samo da je ispoštovana nacionalna struktura stanovništva prema posljednjem popisu stanovništva u BiH nego je taj balans evidentan i kod najznačajnijih pozicija, što je posebno zanimljivo.

Želim da se zahvalim Ministarstvu pravde što primjenom ovom pokazuje da ne postoji evidentna diskriminacija, ne samo srpskog naroda nego nijednog od konstitutivnih naroda u BiH. Dakle, to je na dio, jer bilo je pitanje upućeno na dva ministarstva.

A što se tiče Ministarstva bezbjednosti nisam zadovoljna odgovorom iz razloga što na tri stranice koliko je dostavljeno, na pola stranice je prepisano delegatsko pitanje, na pola stranice prepisani su članovi zakona, a na polovini stranice prikazana nacionalna struktura, ali samo rukovodilaca organizacionih jedinica Ministarstva bezbjednosti i njegovih upravnih organizacija.

Dakle, s obzirom da nisam zadovoljna, ja ću ponoviti pitanje:

'Kakav je nacionalni sastav svih organizacionih jedinica Ministarstva bezbjednosti, navesti sve nazive radnih mjesta, te kvalifikacionu i nacionalnu strukturu po radnim mjestima.'

Dakle, nisam zadovoljna odgovorom Ministarstva bezbjednosti na ovaj zahtjev. To je otprilike što se tiče mog zadovoljstva i nezadovoljstva po postavljenim pitanjima.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Sljedeće izjašnjenje bih molio od gospodina Neimarlije.

HILMO NEIMARLIJA:

Ja sam uputio dva pitanja Vladi Federacije BiH vezano za zagađenje koje proizvodi „Prevent“ u Visokom. Dobio sam odgovor na prvo pitanje od Ministarstva za okoliš s kojim sam dijelom zadovoljan, jer mi nisu odgovorili u potpunosti na pitanje: 'Kako je „ Prevent“ dobio ekološku dozvolu za rad?'

A na drugo pitanje - Zašto ništa godinama nije poduzeto od strane inspeksijskih službi Federacije i Kantona povodom zagađenja koje oni proizvode - nisam dobio odgovor, tako da ću pitanje ponoviti.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ljubičić. Da li ste Vi zadovoljni?

DRAGO LJUBIČIĆ:

Gospodine predsjedavajući i gospodo predsjedavajući, kolegice i kolege delegati, članovi Savjeta ministara, uvaženi gosti i predstavnici medija!

Prvo, kao delegat mogu da izrazim takođe zadovoljstvo što sam u odnosu, možda, na neke druge kolege koji su takođe upućivali delegatska pitanja u ipak relativno kratkom vremenu dobio odgovor na moje postavljeno pitanje i s te strane sam zadovoljan. Međutim, nisam zadovoljan s ovim što sam našao u ovom aktu. U ovoj tabeli, nisam zadovoljan sa nacionalnom strukturom zaposlenih u Direkciji za ekonomsko planiranje. Naime, evo sami ste vidjeli: od 22 mjesta, radi se o novoj direkciji, od 22 zaposlena u ovoj direkciji, ja sam pregledao, a to ste i sami mogli da vidite, 14 je Bošnjaka, pet Srba, jedan Hrvat i dva ostala. Neću komentarisati. Znači, ovdje je samo direktor ili direktorica, znači ove direkcije, iz reda hrvatskog naroda. Meni je malo ovako, neću ni to puno komentarisati, ali želim da spomenem, jedan od pomoćnika direktora u sektoru je izjasnio se kao ostali i referent za informatiku takođe ostali. To je njihovo pravo, nemam ja ništa protiv toga, ne želim to uopšte da sporim, ali biću slobodan da kažem, to su za mene takođe Bošnjaci, tako da, ako se ovo pogleda, po meni je ovo 16 Bošnjaka, pet Srba i jedan Hrvat.

Imali smo lijep primjer ovo sada što je maloprije komentarisala gospođa Dušanka. Takođe, ja bih volio da u svim institucijama BiH, prvenstveno u institucijama BiH se ispoštuje taj balans, da bi mogli tražiti onda i od svih ostalih na drugim nivoima, tako da ja se nadam i očekujem, evo, da se i u ovoj direkciji izvrši taj balans. Primjer pozitivan i dobar primjer, ovo opet ponavljam, što je gospođa Dušanka navela i želio bih da u svim institucijama BiH, prvenstveno u institucijama BiH se to ispoštuje.

Hvala vam.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Šaraba nam je ostao dužan: da li je zadovoljan odgovorima koje je dobio na prethodnoj sjednici, s obzirom da nije bio prisutan.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, ja ću dati komentar na jedno od pitanja sa kojim nisam zadovoljan, a isto kroz to pitanje postaviću više drugih pitanja, a radi se o graničnom prelazu Ivanica. Naime, na jednoj od prošlih sjednica, ja sam pokrenuo inicijativu i postavio zahtjev Savjetu ministara da pristupi izmjeni Ugovora o prekategoriizaciji graničnih prelaza vezano za ovaj izuzetno značajan granični prelaz i na to moje delegatsko pitanje nisam dobio odgovor, ali sam dobio jedan drugi zaprepašujući odgovor i to želim da kažem da je područje graničnog prelaza Ivanica prodato fizičkim licima. To stoji, gospodo, u ovom odgovoru ovdje i to je ono što je i zaprepašujuće i zabrinjavajuće i začuđujuće, mada je načelnik Opštine Ravno jednom prilikom to demantovao, ali ja iskreno želim da kažem da ja tom odgovoru ne vjerujem i zbog toga ću ponoviti moje pitanje o prekategoriizaciji graničnog prelaza, a istovremeno postaviti i druga dva pitanja.

- Da li je zaista prodato zemljište na graničnom prelazu Ivanica?

Jer ako je tačno ovo što je napisano u odgovoru Savjeta ministara, a u što ja ne sumnjam, dakle taj odgovor je baziran na nekim dokumentima, ja bih želio da izvršim uvid u ta dokumenta. Želio bih zaista da vidim to, jer ukoliko je ovo tačno, onda je to duboko, duboko zabrinjavajuće.

I isto tako želim da postavim pitanje, ukoliko na ovaj moj odgovor - pitanje dobijem na njega pozitivan odgovor:

- Kada će početi rekonstrukcija, odnosno gradnja postojećeg graničnog prelaza na Ivanici? Ja molim Savjet ministara da ovom pitanju pristupi izuzetno ozbiljno, s obzirom da se radi o izuzetno značajnom i važnom graničnom prelazu za BiH, za Republiku Srpsku, za onaj mali dio Federacije i za Opštinu Trebinje, s obzirom da je taj robni granični prelaz potreban tom dijelu teritorije BiH jer ukoliko neko iz Trebinja, iz tog dijela Hercegovine želi bilo kakvu robu da prenese do Dubrovnika, mora da putuje 200 km, umjesto 25, koliko je stvarna udaljenost. Zato je moj i zahtjev i apel i, ako treba, molba Savjetu ministara da se uključi u rješavanje ovoga jako krupnog i značajnog pitanja.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodine Koprivica!

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Poštovani kolege i ostali prisutni, ja sam zadovoljan dostavljenim odgovorima na pitanja koja sam postavio Vijeću ministara i nemam nikakvih komentara.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li novih delegatskih pitanja? Gospođo Majkić, ima li još? Gospodin Rančić i gospodin Filipović. I zaključujem prijavljene za nova pitanja.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, pitanje upućujem Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Pozdravljam ministra, ovo je prva sjednica na kojoj on prisustvuje, ali zaista aktuelna situacija me prisilila da postavim ovo pitanje.

- Uvođenjem kontrole proizvodnje dvojne namjene treba da bude zadnji korak u ostvarivanju potpunog nadzora nad uvozom, izvozom i tranzitom oružja i vojne opreme u BiH. Međutim, zbog nedavnih događaja zbog kojih je BiH optužena i za izvoz oružja i vojne opreme Gruziji, tražim da mi se odgovori na sljedeća pitanja:

1) Da li je Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa u saradnji sa Ministarstvom odbrane, Ministarstvom bezbjednosti i Ministarstvom inostranih poslova BiH u stanju implementirati potpuni nadzor nad uvozom, izvozom i tranzitom oružja i vojne opreme u BiH? Koji su najznačajniji problemi u toj saradnji?

2) Da li je Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa popunilo nadležni sektor za izdavanje licenci za izvoz, uvoz, naoružanje i vojnu opremu? Koliko je ljudi zaposleno u tom sektoru? Da li je osoblje edukovano za primjenu dvojne liste i korištenje tzv. 'treker sistema'?

3) Da li je softver tzv. 'treker sistema' doniran od strane SAD-a nakon problema oko instaliranja konačno u upotrebi u svim ministarstvima? Da li se ovaj sistem koristi za izdavanje licenci?

4) Uočljiv je relativno mali broj licenci za proizvode dvojne namjene. Da li je mali broj licenci odraz stvarnog stanja ili su uvoznici, odnosno izvoznici, nedovoljno upoznati sa obavezom licenciranja ovih proizvoda? Koje su mjere preduzete u cilju potpunog provođenja licenciranja proizvoda dvojne namjene?

5) U kojem obimu Ministarstvo vanjske trgovine provodi nadzor na provođenju Zakona o uvozu/izvozu naoružanja i vojne opreme? U kojim intervalima se vrši nadzor nad pojedinim privrednim subjektima?

6) Da li se provodi nenajavljena inspekcija od strane Ministarstva vanjske trgovine? Koliko je ukupno bilo takvih inspekcija? Navesti pojedinačna mjesta i nalaz inspekcije koje provodi Ministarstvo vanjske trgovine.

I na kraju:

7) U kojoj mjeri Ministarstvo vanjske trgovine koristi podršku entitetskih institucija u provođenju nadzora nad uvozom/izvozom i tranzitom oružja i vojne opreme?

Odgovor molim pisanim putem. Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
I ja molim Vaše pitanje u pisanom obliku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dala sam ja.

MLADEN IVANIĆ:

Dobro.
Gospodin Rančić, Vaše delegatsko pitanje.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, poštovani predsjedavajući, Zakonom o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje, objavljenom u „Službenom glasniku BiH“ br. 28/06, 76/06 i 72/07, propisane su obaveze BiH i njenih institucija da poduzmu aktivnosti kojima će pomoći štedišama ... koje su imale štednju kod banaka koje imaju sjedišta van BiH kao što su filijale Ljubljanske banke, Invest banke i drugih stranih banaka na teritoriji BiH.

Moje pitanje glasi:

- Zašto Vijeće ministara nije ništa poduzelo na zaštiti naših građana koji su deviznu štednju imali u filijalama Ljubljanske i Invest banke i drugih stranih banaka na teritoriji BiH? Da li će i kada Vijeće ministara pokrenuti aktivnosti na zaštiti štediša Ljubljanske i Invest banke?

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo, gospodine Rančiću.
I ostao je gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja bih za razliku od svih dosadašnjih zastupničkih/delegatskih pitanja, uputio jedno žurno zastupničko pitanje, jedan apel i vapaj obespravljenih iz očaja zbog nefunkcioniranja državnih tijela.

To pitanje upućujem Vijeću ministara, mjerodavnim ministarstvima i Središnjem izbornom povjerenstvu – da ulože dodatne, maksimalne napore kako bi 2.084 Hrvata državaljana BiH mogli birati i biti birani na predstojećim lokalnim izborima 5. listopada 2008. godine. Ako se to ne bi omogućilo, vrlo ozbiljno bi bila povrijeđena zakonitost izbornog procesa, za šta je odgovorno Središnje izborni povjerenstvo. A bila bi prekršena i Europska konvencija o zaštiti temeljnih ljudskih prava i sloboda, mislim Protokol 12., a i Ustav BiH.

Hvala lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Mi smo iscrpili delegatska pitanja.

Prelazimo na drugu tačku dnevnog reda, to je:

Ad. 2. Usvajanje zapisnika sa 19. i 20. sjednice

MLADEN IVANIĆ:

Ja prvo stavljam na raspravu Zapisnik sa 19. Ima li primjedbi? Nema.

Možemo se izjasniti. Možete pristupiti glasanju. Možete glasati vas dvojica.

Zaključeno glasanje.

Jednoglasno je Zapisnik sa 19. sjednice usvojen.

Sada trebamo usvajati Zapisnik sa 20. sjednice. Da li ima zainteresovanih za raspravu?
Nema.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Završeno glasanje: 14 „za“.

Jednoglasno usvojen Zapisnik sa 20. sjednice.

Prelazimo na treću tačku, to je:

Ad. 3. Glasanje o Zaključku delegata u Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH gospodina Ilije Filipovića

MLADEN IVANIĆ:

Dakle, sve je ovdje rečeno, bila je rasprava i o suštini i o proceduri i o svemu, i ja vas molim da više o tome ne razgovaramo, nego samo da se izjasnimo o Prijedlogu zaključka.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati. Možete glasati, rekoh.

Ukupno glasalo: „za“ devet, „protiv“ pet.

Iz Federacije četiri „za“ i pet „protiv“ čime je ispunjen uslov od jedne trećine prisutnih, odnosno, delegata izabranih sa prostora Federacije.

Ovaj zaključak je dobio podršku Doma naroda.

Prelazimo na četvrtu tačku:

Ad. 4. Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o dopunama Zakona o izmirenju obaveze po osnovu računa stare devizne štednje po skraćenom postupku, u skladu sa članom 121. Poslovnika

MLADEN IVANIĆ:

Vodi se rasprava o tome da li će se ovaj zakon razmatrati po skraćenom postupku? Predstavnički dom je usvojio Zahtjev Savjeta ministara da se Prijedlog zakona o dopunama zakona o izmirenju obaveza stare devizne štednje razmatra po skraćenom postupku.

Ima li zainteresovanih za raspravu?

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, od Vijeća ministara smo dobili Prijedlog zakon o izmjenama i dopunama Zakona kojim se rok za verifikaciju stare devizne štednje produžava ... za dva mjeseca. Naravno, predlažu nam, i jednom i drugom domu, da ovaj zakon razmatramo po skraćenom postupku, a kao jedan od glavnih razloga u ovom obrazloženju donošenja zakona i procedure za donošenje ovog zakona je pozivanje na zaključke Ad hok privremene zajedničke komisije za utvrđivanje stare devizne štednje građana BiH koju su osnovala ova dva doma, i to na zaključke sa 2. sjednice od 19. marta 2008. godine.

I tačno je da smo mi tada u martu imali tu sjednicu, ja sam član te komisije, ima još ovdje kolega koji su članovi te komisije, međutim razlozi za donošenje ovakvog zakona i u ovoj formi navedeni u Obrazloženju Vijeća ministara apsolutno nisu tačni. Oni ne stoje, da oni poštuju ovu Ad hok komisiju, pa i ove domove, oni bi, između ostalog, i češće i u punijem kapacitetu sjedili i bivali ovdje zajedno sa nama. Ali na stranu to. Ključni razlog, dakle mi smo svoju sjednicu imali u martu 19. marta 2008. godine i, ako su poštovali zaključke ove komisije, oni bi u najdužem roku negdje u aprilu izradili tekst zakona i poslali ga u proceduru, a ne da to urade krajem augusta, odnosno, evo da tu imamo raspravu o proceduri u septembru, a vade se, jel, na obrazloženje ove komisije.

Druga stvar, da oni poštuju Ad hok komisiju, ovu privremenu, oni bi ispoštovali i druge zaključke koji su tu navedeni i u drugim, je li, i u zaključcima sa drugih sjednica, ali oni su samo to pincetom uzeli ovako, pa na način kako se njima sviđa i kako oni to shvate i pošalju nam u

proceduru, pošalju nam u proceduru zakon. Na ovoj sjednici ja sam diskutovao, kao njen član, i o promjeni ovog zakona i to stoji u Zapisniku ... Evo, ja ću to, mogu i citirati, dakle zaključio sam: 'Da bi država trebala da sravni podatke i obavijesti svakog građanina kolika mu je devizna štednja. Na taj način bi samo nezadovoljni građani pokretali sporove.' I naveo sam podatke da su na osnovu njih izdavani certifikati. Dakle, država tačno zna koliko stare devizne štednje je bilo u bankama i 1991. godine i kasnije i koliko je od toga potrošeno. Koliko je od toga potrošeno, da ne idemo u detalje.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodine Rančiću, ovo je sad više procedura, samo da prvo vidimo oko procedure, a onda ćemo.

HAZIM RANČIĆ:

Pa ja i govorim, ovo su razlozi zašto sam protiv.

MLADEN IVANIĆ:

Protiv hitnosti.

HAZIM RANČIĆ:

Tako je. Jer nisu tačni tamo razlozi u Obrazloženju ovog zakona i razlozi koje oni navode zašto bi mi trebali po hitnom postupku. Verifikacija je nepotreban postupak, vjerujte mi. Mogu da vam dokažem da država, kažem država, institucije BiH, zatim entitetske institucije, agencije za privatizaciju, tačno do u bobu znaju koliko ima stare devizne štednje. I odgovorno tvrdim da su Parlamentu kroz donošenje zakona, evo vidjeli ste šeste, sedme itd., itd., pa evo i sada, ovom procedurom izmjena i dopuna dovode Parlament u zabludu da izglasavamo zakon u dijelu kojim se nalaže verifikacija štednje građanima. Ona je nepotrebna, ona je maltretiranje građana i država ako hoće i njene institucije da budu poštene prema svojim građanima, na bazi postojeće evidencije i dokumentacije koju ima, može izdati uvjerenje svakom građaninu koliko ima stare devizne štednje. Ovo je maltretiranje građana na ovaj način ovo pitanje rješavati. I zato sam protiv i hitnosti i ovakvog zakona ukupno i tražio sam na ovoj komisiji i, evo molim vas, da idemo u izmjenu ovog zakona, ali na način da država obavijesti građane koliko imaju stare devizne štednje. Samo oni koji smatraju suprotno, imaju dokaze za to, neka vode odgovarajuće postupke. Ovako građane maltretiramo, izlažemo ih nepotrebnim troškovima, dovodimo do mogućnosti da za eventualne zloupotrebe vezano sa starom deviznom štednjom, zbog smrti, zbog nasljeđivanja, zbog preknjižavanja, zbog neznanja građana, itd. Dakle, iz svih ovih razloga sam protiv.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala. Ja sam razumio.

Gospodin Božo Rajić se prijavio, pa gospođa Majkić ili vi imate želju da čujete predlagača, pa predlažete.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja sam također član tog Ad hoc povjerenstva i slažem se u onome dijelu koji je gospodin Rančić rekao da nisu svi naši prijedlozi koje smo uputili prema Vijeću ministara sadržani u prijedlozima izmjena i dopuna ovog zakona. Međutim, mi smo u čitavom nizu saznanja do kojih smo došli izdvojili kao prioritet taj postupak verifikacije, ne jednoglasno, ali većina članova tog povjerenstva je mislila da građanima treba osigurati dodatnu mogućnost, nakon što je završen taj ciklus verifikacije, da se produži rok i da oni koji su se predomislili, koji imaju razloga, koji su propustili iz bilo kojih razloga da mogu pristupiti dodatnoj verifikaciji.

I u tom smislu, ja ne mislim da je Vijeće ministara učinilo veliku pogrešku što nam predlaže, o proceduri možemo razgovarati, izmjene i dopune Zakona u smislu da se utvrdi novi rok za produženje verifikacije. Za kompleksniji zahvat prema Zakonu, mislim da nije još vrijeme, jer ovo povjerenstvo nije završilo svoj rad, nije došlo do podataka onih koji su nam stavili primarnu zadaću – kolika je devizna štednja bila 1991. i 2007. godine. Kad budemo to imali, onda ćemo imati i sročene neke prijedloge prema Vijeću ministara u kojem smislu bi trebalo vršiti intervenciju prema Zakonu. Ja osobno mislim da ne bi trebali bez nekog velikog razloga odbiti barem da izvršimo ovu intervenciju i damo mogućnost onim štedišima koji žele prihvatiti sadašnja rješenja iz Zakona da mogu verificirati staru deviznu štednju, što ne znači da odustajemo od toga da ovaj zakon pročistimo, uradimo i napravimo ga prihvatljivijim i provodljivijim nego što je ovaj današnji.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja ponovo podsjećam, mi danas samo raspravljamo o proceduri, a ne o samom sadržaju. Mogu prihvatiti obrazloženja sadržaja kao razloge za za ili protiv procedure, ali samo procedura. Onda tek ide dalje.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ovo je jedino što se moglo u ovom momentu ponuditi. I nema nijednog razloga da Dom ne glasa, da se ovaj ustupak štedišama napravi. Dakle, podržavam sve što je gospodin Rajić rekao i Klub srpskih delegata će podržati ovaj prijedlog.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li još interesa? Nema. Predlažem da onda se izjasnimo. Dakle, sada prvo glasamo samo o tome da li će se zakon razmatrati ne po hitnom, pardon, po skraćenom postupku, izvinjavam se.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Završeno glasanje. Znam ja da je prošao, ali hoću da vidim precizno.

„Za“ je glasalo osam, „protiv“ su bila tri, tri su bila „suzdržana“.

Zakon ima većinu u odnosu na delegate iz Federacije, „za“ je bilo tri, pardon, „za“ je bilo četiri.

Postoji potrebna trećina. ... .. Usvojen je Zahtjev Savjeta ministara da se ovaj zakon razmatra po skraćenom postupku.

Prelazimo na petu tačku:

Ad. 5. Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjeni Zakona o klasifikovanju djelatnosti u BiH po skraćenom postupku, u skladu sa članom 121. Poslovnika

MLADEN IVANIĆ:

Dakle, i ovdje se vodi rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio Zahtjev Savjeta ministara da se Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o klasifikaciji razmatra po skraćenom postupku.

Javlja li se neko za riječ? Ne javlja.

Pripremite se za izjašnjenje. Opet vas podsjećam da glasamo o proceduri. Ovdje je riječ opet o skraćenom postupku.

Možete glasati!

Završeno glasanje.

Ovaj zahtjev je dobio jednoglasnu podršku svih delegata, dakle 14 „za“.

Prelazimo na šestu tačku:

Ad. 6. Prijedlog zakona o dopunama Zakona o upravnim sprovima (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara

MLADEN IVANIĆ:

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o zakonu. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon u predloženom tekstu. Dobili ste Izvještaj Komisije. Komisija je usvojila ovaj zakon u predloženom tekstu. Amandmana nije bilo.

Da li se ko javlja za riječ? Ne javlja. Možemo pristupiti glasanju.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Završeno glasanje.

Zakon je dobio, ako ja dobro vidim, 13 „za“ i jedan „suzdržan“, je li? Nije, nije, 13 „za“, nije bilo „suzdržanih“. Neko nije stigao glasati.

Dakle, ovaj zakon je usvojen i usvojen je u identičnom tekstu kao na Predstavničkom domu.

Prelazimo na sedmu tačku:

Ad. 7. Prijedlog zakona o prestanku važenja Zakona o flaširanim pitkim vodama (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara

MLADEN IVANIĆ:

Ovo je drugo čitanje. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon u predloženom tekstu. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je usvojila ovaj zakon u predloženom tekstu. Amandmana nije bilo.

Da li se ko javlja za riječ? Ne javlja se niko za riječ.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Završeno glasanje.

Ja ako dobro razumijem, gospodine Neimarlija, Vi ili niste glasali ili ste suzdržani. Nekako mi pokazuje se da kod Vas nema.

HILMO NEIMARLIJA
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:
Molim?

HILMO NEIMARLIJA
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Ja molim malo službu da provjeri šta je u pitanju, jer evo po ovome, ne obrnuto je to, ovo je gospodin Neimarlija broj 9. To je Vaše mjesto. Ja mogu konstatovati da Vi jeste glasali „za“, jel tako?

Da, mogu da kažem onda: jednoglasno je ovaj zakon usvojen.

Evo, ako možete tamo u službi vidjeti šta se u stvari to događa? Da li nije, malo jače vi to pritisnite za svaki slučaj.

Prelazimo na osmu tačku:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost (prvo čitanje) – predlagač: Mladen Ivanić

MLADEN IVANIĆ:

Predlagač je Mladen Ivanić. Dobili ste Prijedlog zakona kao i Izvještaj nadležne komisije. Komisija nije prihvatila principe predloženog zakona u skladu sa članom 106. Poslovnika. Dom se izjašnjava o Izvještaju Komisije, nakon što dobije obrazloženje podnosioca izvještaja.

Gospođa Majkić će podnijeti izvještaj, a ja se odmah javljam za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

S obzirom ...

MLADEN IVANIĆ:

Izvještaj, a ja se odmah javljam za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

...da, s obzirom da je predlagač predsjedavajući Doma, ja imam obavezu da kažem nekoliko riječi, s obzirom da nakon sprovedene rasprave Komisija, sa dva glasa „za“ i četiri glasa „protiv“, nije prihvatila principe ovog zakona. Zašto?

Prvo, Uprava za indirektno oporezivanje, na tri strane gusto kucanog teksta, dala je obrazloženje zašto ovaj prijedlog ne treba prihvatiti. Rekla je u jednom momentu da je za primjenu fiskalnih mehanizama za rješavanje socijalnih pitanja nepotrebno eksperimentisanje. To je suprotno stavu Komisije evropske zajednice iznesenim u Izvještaju o napretku BiH od 16.11.2007.

Dakle, na osnovu Mišljenja Uprave za indirektno oporezivanje, koje je potpisao gospodin Vrankić kao ministar finansija, eksciplitno je navedeno da treba do daljnjeg zadržati postojeći koncept jedne poreske stope. Time se Komisija rukovodila kod glasanja o principima ovog zakona i zato ga nije podržala. Ja se nadam da će predsjedavajući Doma naroda uzeti u obzir ove razloge koji su Komisiju rukovodili.

MLADEN IVANIĆ:

Riječ ima, jeste li Vi, gospodine Rančiću?

Gospodin Rančić, pa ću onda ja.

HAZIM RANČIĆ:

Kao član Komisije za budžet i finansije ja sam bio, zajedno sa kolegom, osoba koja je podržala stavljanje u proceduru ovog zakona. Dakle, ja sam glasao za principe jer sam smatrao da kao poslanici, kao delegati, kao Dom, trebamo dobiti šansu, trebamo dobiti šansu da raspravljamo o tom zakonu, pa ako on ne valja, naravno, mi ćemo ga odbiti, je li, nećemo ga

prihvatiti. Ovo je a priori odbačeno. Čini mi se da su razlozi onih koji su glasali „protiv“ predizborno vrijeme, predizborna kampanja, bojazan za ovo ili za ono, i čini mi se da su se tim razlozima rukovodili.

Obrazloženje koje je – nažalost, ovdje sad nemam u materijalima, nisam siguran da li i vi imate – koje smo mi dobili kao članovi Komisije za budžet i finansije ovoga Doma, a koje smo dobili od Ministarstva finansija je bilo veoma neozbiljno. Naime, ono jeste bilo na nekoliko stranica. Već neki put ponavljaju – treba uraditi ovu analizu, pa onu analizu, pa provjeriti ove podatke, pa prikupiti ove, pa itd., itd., već nekoliko puta govore šta treba uraditi, da to nije urađeno, a na kraju izvlače zaključak da se nisu stekli uslovi za eventualnu promjenu ovog zakona.

Mislim da takva obrazloženja, za ili protiv donošenja nekog zakona, su neozbiljna i molit ću, je li, sve kolege da se ubuduće malo bolje i više potrudu vezano za davanje obrazloženja bilo kojeg zakona.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Mogu li ja prvo kao predlagač, pa onda gospodin Rajić?

Ja pozivam Dom da ne prihvati Izvještaj Komisije zato što u Izvještaju Komisije ne postoji stav koji je još kod prve moje inicijative bio obavezujući za Upravu za indirektno oporezivanje da izađe i kaže koliko to košta. Mi napamet pričamo. Prošlo je više od godinu dana, a Uprava ne želi da se udostoji i da kaže - svođenje stope PDV-a na iznos od 5% za te i te proizvode znači toliko i toliko poreza manje u ovoj zemlji. Mi osnovni podatak nemamo. Imamo tamo jedno ponavljanje teza od prije godinu dana od kojih pola nije tačno, koji hoće da kažu kako će veću korist imati bogati od smanjenja stope PDV-a što je nonsens, rekli smo i prošli put da je nonsens, jer bogati neće jesti više hljeba nego što ga jedu. Ali to tamo i sličnih stvari koliko god hoćete, a da ne kažem Direkcija koja spominje nultu stopu, a u Prijedlogu zakona nulte stope nema. Iskopirali staru priču, nisu ni pogledali ovaj zakon i Komisija to sve prihvata kao ključne argumente za odbijanje inicijative. Piše cijeli tekst o nultoj stopi. Pa zbog poštovanja Komisije, ja bih vratio i rekao sram vas bilo. Sram vas bilo, nije više prijedlog zakona nulta stopa, nego to je tipični primjer kako se ignorantski odnose prema svemu.

Pravo da vam kažem, jedino to je moj prijedlog. Ja ovo nisam koristio za predizborno kampanju, niti sam spomenuo, evo privodi se kraju, u predizbornoj kampanji i opet vam kažem: ako ovo bude, za tri mjeseca ću ja opet izaći sa prijedlogom ovog zakona, dok jednom ne dobijem pravi argument zašto to ne valja. A ne ovako samo puko davanje političkih teza i ništa, ništa više od toga.

Izvinjavam se, ali evo, to je bilo moje, a sad riječ ima gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja sam član Povjerenstva ...

MLADEN IVANIĆ:

Ademe, jeste li i Vi? Dobro. Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

...član sam Povjerenstva i čuo sam kolege i kolegicu Majkić što su govorili o tome i Rančića. Ja nisam svoje glasovanje „protiv“ na Povjerenstvu temeljio na tome da će neko profitirati u predizbornoj kampanji. To zaista bi bio politikantski pogled na to sve zajedno, jer ja vjerujem da predlagatelj ovoga zakona, gospodin Ivanić, nije bio motiviran tim motivima i tako da nisam se ni ja po tome opredijelio. Isto tako se nisam opredijelio po onome što je pisalo Ministarstvo financija. Dakle, koliko je njihov tekst vjerodostojan, koliko odgovara stvarno ponudi i koliko je analizirao ponudu, nije to. Moje je uvjerenje bilo da predložena rješenja nisu cjelovita i ne prave cjelovit zahvat u sustav indirektnog oporezivanja i da neće donijeti korist na socijalnoj sceni koju, ja vjerujem, da svi iskreno priželjkujemo.

Zapravo moj stav je bio, i onda i ostaje i sada, javno ga iznosim, da treba ući u korjenitu reformu odnosa, u korjenito preispitivanje zakona koji se tiče PDV-a, bez obzira na to što će neki kazati da je to teško i da je nemoguće, ali ne možemo zanemariti činjenicu da stajalište Direkcije za indirektno oporezivanje i odgovarajućih međunarodnih financijskih institucija koje su išle prema nama, na neki način, nas ne obvezuju da razmišljamo o posljedicama uvođenja stopa. Od nas su se mnogi bojali i u javnosti i u Povjerenstvu, bojimo se da će doći do manipulacija tim stopama diferenciranim i da to neće završiti kod socijalno ugroženih slojeva nego kod trgovaca.

E, to su razlozi, ne mora značiti da su razlozi dobro odmjereni, ali ja se zalažem za cjelovit pristup. Možda ovo što Vi govorite, spominjete gospodine Ivaniću, za dva ili tri mjeseca kada prođe ovo sve zajedno, da idemo u jednu ozbiljnu dubinsku analizu i promjene Zakona o PDV-u da bi se postigli ciljevi koji sigurno nisu ovdje za potcijeniti, i koje ste Vi poslali i koje su poslali neki drugi predlagači ranije.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ma, evo samo da objasnim svoj stav. Vi znate svi da sam ja bio protiv prvog prijedloga koji je podrazumijevao nultu stopu, jer isključiti nekoga iz poreskog sistema je jako opasno. To se izrodi u nešto što – onda ne pratiš ga, jel'. Za diferenciranu stopu jesam i ja sam glasao sa Rančićem, dakle ne za ovaj stav Komisije nego za ono drugo. I sada ću podržati, dakle bit ću protiv stava Komisije iz tog razloga, ako se sjetite, mislim taj odnos Uprave za indirektno oporezivanje prema nama, u najblažem, se može svesti na onu – mi smo ovdje u ovoj državi, hajde Alija, nek je više vojske!

Oni, bilo šta mi odavde što povučemo, sakriju tamo, evo ja neću ići daleko, sjetite se onog našeg Prijedloga zakona o izmjeni Zakona o carinskoj tarifi. Da ne bi potpisa ovog Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, a što je drvlje, kamenje i ostati bez prihoda, država propasti, ovo, ono, šta je sada – što ne propada. Sada ponovo nemamo carina, ja nemam nijedne carine više. Dakle, taj odnos prema njima, ja bih kaznio, na ovaj način, ovo o čemu sam govorio. Dakle, da budem protiv stava Komisije, neka izađu sa argumentom koliko će to koštati ovu

državu, pa ako će stvarno biti to što je nenadoknadivo, i ja ću biti onda protiv, protiv takve stope ili provocirati malo veću stopu, tu drugu stopu itd. Sada nemam nijednog argumenta da kažem: Ovo ne valja!

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li još zainteresovanih? Gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja zaista smatram da je stav Komisije opravdan. Žao mi je što tu nema niko ispred Ministarstva da nam da dodatno obrazloženje o razlozima zbog kojih ne treba prihvatiti ovakav prijedlog zakona o PDV-u. Takođe, smatram da rasprave koje smo danas, ne samo po ovoj tački dnevnog reda nego i po nekim prethodnim koje smo imali, vodili, zaista ne bi imale ovakav tok, onaj koji niko od nas, sigurno, ovdje prisutnih ne želi, da ne bi bile u takvom jednom tonu da nisu ti izbori pred nama o kojima je nekoliko prethodnika govorilo. Zaista smatram da i zamoljavam sve prisutne kolege da i u tom smislu ovu govornicu ne koriste kao jednu javnu tribinu. Na svu sreću, televizijski prenos nije direktan, ne postoji sa ove sjednice, pa s te strane možda smo malo i pošteđeni mi koji smo aktivni učesnici ovog sastanka i ostali prisutni određene promocije političkih partija i pojedinih ideja. Mislim da zaista i predlažem i zamoljavam sve prisutne da se suzdržimo od određenih komentara koji stvaraju samo određene tenzije koje nikome od nas ne idu u prilog.

Također, ponovo ponavljam svoj stav i stav Kluba SNSD-a da smo mi za, podržavamo ovaj stav Komisije u smislu ... Zakona o PDV-u.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Sad ja moram sebi dati repliku gospodinu Koprivici. Ja imam repliku.

Pa, ja ovu temu nisam spomenuo uopšte u predizbornoj kampanji. Ja sam tražio od Komisije – odgodite poslije izbora izjašnjenje i prikupite stav Upravnog odbora. Riječ nisam spomenuo, i nemojte mi trpati da to radim za izbore, kampanju, riječ nisam spomenuo. Nađite jedan citat u zadnjih 15 dana u svim tim medijima pa ćete vidjeti da nisam spomenuo. Baš zato da ne bi bila priča o izbornoj kampanji. I to vi, to je vaša teza, nepotrebna, apsolutno nepotrebna.

Ovo je jedan prijedlog o kojem ja govorim već više od godinu i po dana u raznim prilikama. I opet ću ja za tri mjeseca, sve dok ne dobijem stav Uprave za indirektno oporezivanje sa analizom koliko to košta i zašto to ne može, osim pukih paušalnih ocjena koje oni daju. I neću stvarno odustati i dosađivaću vam svima dok traje moj mandat. Kada god dobijem poslaničku priliku, staviću ovaj prijedlog dok konačno ne dobijem od Uprave koliko košta svodenje sa 17 na 5%. I mislim da to zaslužujem kao delegat, ako ništa drugo. Mogu najveću glupost reći, ali neka barem onda napišu na papiru da je to glupost i da to toliko košta i da će cijela država pasti zbog tih razloga. A apsolutno nema veze. Ja ovu temu, da se mene pitalo, ne bih danas uopšte imao na dnevnom redu ove sjednice. Tražio sam od Komisije da se izjašnjenje ostavi. Komisija je stavila,

išla proceduralno onako upravo i sama dovela da mi o ovome danas pričamo, a nije bio moj zahtjev. Moj je bio zahtjev – nakon izbora. Kao što vidite, nema nijednog novinara, prema tome, pogotovo to je razlog da se ne govori da je ovo nešto vezano za izbore.

Izvinjavam se.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Imao sam ali neko je još bio. Majkićka ... pardon, Dušanka, izvinjavam se, Sulejman je bio prvi.

Gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Pa, vidite, ovako, ja mislim da je stav Komisije dobro izbalansiran. Možda nije dovoljno argumentovan, možda nema odgovora na ova pitanja koja su delegati očekivali, između ostalog i ovo što gospodin Ivanić, kao predlagač, traži računicu – koliko će biti manji prihod itd. Ali, gospodin Rajić je u pravu kada kaže da pitanje diferenciranih stopa treba na cjelovit način rješavati, ... možda, i drugom vremenu, a ne u ovome mjesecu, ne trebamo mi sada, zbog toga što smo ljuti na Upravu za indirektno oporezivanje što nije dala kvalitetno obrazloženje, ići sa usvajanjem nekih zakonskih rješenja napamet, jer isto kao što nema argumenata koliko će to smanjiti, to je sigurno i razlog zašto ne možemo ni glasati za takav jedan zakon.

Tako da ja se slažem sa ovim mišljenjem Komisije ... ne zbog toga što ne treba uvesti diferenciranu stopu. Mislim da je treba uvesti i za neke druge proizvode ali da to ostavimo, najbolje, za sljedeću godinu. Da vidimo kako će i ove godine biti prihodi, i imajući u vidu posebnu činjenicu da su ukinute carine, da će doći do jednog smanjenja prihoda, kako se to može odraziti na javnu potrošnju i sve drugo. Mislim da bi bilo realnije, u ovom slučaju, prihvatiti stav Komisije nego ići sa ovim prijedlogom. Normalno, gospodin Ivanić ima pravo, imamo svi pravo da kasnije taj zakon, eventualno, prijedlog zakona uputimo.

MLADEN IVANIĆ
/nije uključen mikrofon/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo kratko. Ja sam sigurna da bi svaka stranka volila da ima ovakav benefit po osnovu prolaska ovakvog jednog zakona i sigurna sam da je Vama, gospodine Ivaniću, veoma stalo do toga, kao što bi i meni bilo stalo da je takav prijedlog. Ali postoje dva argumenta koja su: prije svega potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju došlo je do smanjenja ili ukidanja pojedinih carinskih stopa, ne znamo kako će se to odraziti na budžet BiH. Prvi ozbiljan argument.

I druga stvar: bez saglasnosti Uprave za indirektno oporezivanje, u skladu sa Zakonom o Upravi za indirektno oporezivanje, ne možemo donijeti nikakvu odluku iza koje oni ne stoje, jer i u to vrijeme se otprilike bojalo, kada je zakon donošen, a Vi ste tada bili za jednu stopu, tada je

glasano zato što se bojalo da će brzo svaka stranka naći načina da pokuša da napravi, pa je gospodin Lagumdžija do sada deset puta pokušavao, SDS je nebrojano puta i tako.

Dakle, u ovom momentu je krajnje neracionalno usvojiti takav zakon, ne očekujući, uopšte razmišljajući šta, kakve će posljedice ostaviti ove poreske stope koje smo izgubili do sada unutar budžeta BiH. Tako da ja vas molim da podržite stav Komisije.

MLADEN IVANIĆ:

Ja predsjedavam pa neću više zloupotrebljavati ovaj ...
Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Evo, dugo ovo vrijeme koje radim u ovom sazivu Parlamenta rijetko se dotaknemo ovakvih pitanja koje ste i Vi, uvaženi predsjedatelju, kroz ovaj poticaj promišljanja o stanju u našoj društvenoj zajednici. Ja moram odmah se odrediti da ću biti i podržati prijedlog našeg povjerenstva a u isto vrijeme ustvrditi neke, iz svog iskustva, činjenice, pa evo, ispričavam se što ću biti osoban kad govorim o tom pitanju.

Ove godine u proljeće sam posijao 14 duluma žitarica. To me je stajalo 2.700 maraka. Kada sam skinuo žito, predao sam u mlin i naplatio sam 1.100. Izgubio sam 1.600 maraka što sam obrađivao vlastitu zemlju i trudio se oko toga da ne bi zaraslo u korov, da ne bi bilo pretvoreno u šumu. Ja sam mogao sjediti kod kuće, ne raditi ništa i dobiti tri tone žita da mi netko doveze. Samo ne znam tko bi ga dovezao i tko je zainteresiran više da to nešto na takav način učini.

Zašto sam htio ilustrirati ovim svojim primjerom ono što ću sada reći, a to je da žurno moramo u jednom paketu riješiti ova sva pitanja i ne fokusirati se samo na jedan mali broj ovih pitanja. Ukoliko to ne učinimo, ja ne znam ostaje li ijedan artikl koji nećemo u BiH kupovati iz uvoza. Nema nijednog elementa koji bi stimulirao mog susjeda, mene neće više, da se razumijemo, ništa stimulirati da obrađujem zemlju, ali mi kao ljudi odgovorni, na odgovornim mjestima, moramo jedan dan, i to vrlo skoro, sve ove probleme koji se tiče poreznih stopa, koji se tiču PDV-a, koji se tiču subvencija, koji se tiču uvoza, staviti na stol i odgovoriti, ukoliko mislimo odgovoriti svom poslanju kao odgovorni političari za vrijeme koje smo mi na vlasti.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Šaraba još, pa.

SLOBODAN ŠARABA:

Želio sam samo, gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, da kažem dvije rečenice. Mislim da nije na mjestu komentar gospodina Koprivice kada govori o ovom zakonu na ovakav način, a u vezi predstojećih izbora, iz jednog osnovnog razloga što je SDS pokrenula inicijativu vezano za ovaj zakon prije godinu i po dana kada se apsolutno nije pričalo o izborima. Mislim da je i prijedlog gospodina Ivanića, prijedlog koji je samo ponavljen a o kome se

razmatralo prije nekoliko mjeseci, dakle kada nije bilo priče o izborima, a i sada ne čujem da se na bilo kom mjestu i u bilo kojoj prilici, a vezano za predstojeće događaje koji su povezani sa 5. oktobrom, priča o ovoj temi. Dakle, ove dvije priče ne treba povezivati. U pitanju je jedan zakon koji zaslužuje pažnju i koji je, u svakom slučaju, realan i potreban u ovoj proceduri u ovom trenutku.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja ću se suzdržati od daljih komentara na ovu temu. Predložiti ću da se izjasnimo o Izvještaju Komisije. Podsjećam vas da glasajući za Izvještaj Komisije, to znači da praktično ovaj zakon pada, a glasajući protiv vraća se Komisiji na ponovno razmatranje.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

„Za“ Izvještaj je glasalo osam, „protiv“ su glasala tri, dva su bila „suzdržana“.

Iz Federacije pet je bilo „za“, iz RS-a tri su bila „za“, postoji jedna trećina, natpolovična većina iz oba entiteta, prema tome Izvještaj Komisije je usvojen što znači da je Prijedlog zakona pao.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, to je:

Ad. 9. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o „Službenom glasniku BiH“ (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom

MLADEN IVANIĆ:

Podsjećam da je ovo prvo čitanje ovog zakona. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, imamo danas pred sobom jedan zakon koji ako uđemo u suštinu ili meritung vidimo da se radi o jednoj brzopletosti, brzini, a nikako analizi usvajanja. Šta bi značilo donošenje ovakvog jednog zakona?

Prvo želim da kažem da na ovoj prvoj stranici prijedloga, znači dakle, u samom zakonu su dvije suštinske greške. U prvoj tački je greška – institucija o kojoj govorimo ne zove se „Službeni glasnik“, nego se zove „Službeni list“ a „Službeni list“ izdaje „Službeni glasnik“. Dakle, i u tački 1. i u tački 2. umjesto „Službenog glasnika“ treba da stoji „Službenog lista“.

Druga stvar koja stoji je vezano za Obrazloženje u kojem se kaže, dakle šta sadrži, šta sadrži zakon, ... sad kaže, bezazleno zaista, bezazlen prijedlog: 'Sadržaj „Službenog glasnika BiH“ iz člana 5. ovog zakona objavljuje se na web stranici i besplatno je dostupan javnosti.' Šta

to znači? Ovdje u Obrazloženju tog prijedloga kaže se da „Službeni glasnik“ treba da se postavi na internet i da bude omogućeno neograničenom broju građana BiH i javnosti nesmetan pristup tim sadržajima a time, između ostalog, ne znam, da se popravi informisanje itd. E, sada ja hoću da komentarišem šta, u stvari, koje su to stvari koje je predlagač izgubio iz vida.

Prvo, Javno preduzeće Novinsko-izdavačka organizacija „Službeni list“ je preduzeće koje ostvaruje prihod po osnovu prodaje svojih usluga, dakle objavljivanja „Službenog glasnika“ na web stranice „Službenog lista“. To je njegov zadatak, evo ovdje je direktor kako vidim. Ako prihvatimo Prijedlog zakona kako je ovdje koncipiran, „Službeni list“ ostaje bez prihoda, znači nema, ne postoji institucija, 48-49 zaposlenih, koliko je sada zaposleno, oni ostaju bez prihoda, bez mogućnosti da se drugačije organizuje, jer smo maloprije govorili o tome da imaju neriješen pravni status.

Poznato je da neke zemlje imaju uređeno to da se „Službeni list“, odnosno „Službene novine“ ili „Službeni glasnik“, dostavljaju besplatno na pojedine adrese. Neki dostavljaju samo parlamentarcima, znači pristup sajtu „Službenog lista“ samo za parlamentarce ili da dostavljaju svima i štampani 'Službeni list-glasnik' dakle da dostavljaju na svaku adresu i država to finansira. Uvesti obavezu da se svi, ne samo znači tekući, nego svi dosadašnji službeni glasnici postave na web stranicu znači da više niko ništa ne plaća, svima je besplatno. Ne postoji uopšte mogućnost da ljudi ti zarade, ne mogu svoje plate zaraditi, a da ne govorim o štampanju novina.

Osim toga, kada je u pitanju korištenje interneta, pres-kliping koji dobijamo svi na naše adrese koristi samo devet ljudi unutar, unutar 57 poslanika i delegata. Sve ostale adrese su zatrpane. Dakle, za devet ljudi dobro bi bilo da postoji ali uništiti instituciju da bi se postiglo to da imamo svi besplatno službene listove! Mislim da ne bi trebalo.

I, još nešto da kažem. Ovdje se predlaže rješenje ... za „Službeni glasnik“, a ništa ne kaže šta sa ova druga dva, dvije novine koje izdaje, šta je sa „Službenim novinama Federacije“ koji izdaje u 6.195 i „Službenim novinama Kantona Sarajevo“ koji izdaje u 1.352. Dakle, molim vas, mislim da je zakon apsolutno nepripremljen, da je urađen na brzinu, brzlopleto i izjavljujem da Klub delegata srpskog naroda ne može prihvatiti ovakav zakon.

MLADEN IVANIĆ:

Ima li dalje zainteresovanih?
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

.../nije uključen mikrofon/... gospođi Majkić. Kada je u pitanju dostavljanje informacija kao što su pres-kliping poslanicima i delegatima u Parlamentarnoj skupštini, moram reći da od 57 – devet dobiva te informacije, jer su ostale adrese zatrpane. Ukoliko neko nije shvatio šta to znači, to znači da ... preostali delegati i poslanici ne čitaju svoju e-mail poštu, znači da su im zatrpani e-mailovi i da im je nemoguće to poslati. Pa, ova informacija nije tačna.

Ja svako jutro otvorim svoj e-mail, pročitam sve što ima na tom e-mailu i niko mi nikada nije ponudio da mi dostavlja pres-kliping na moju e-mail adresu, eto. Pa evo, sve je, gospođi

Majkić je sve smiješno. Šta god mi kažemo, njoj je smiješno. Ja stvarno ne znam šta je tu tako komično.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Otići ćemo kada završi sjednica pa ćemo sjesti za računar ... pres-kliping koji je odgovorila Parlamentarna skupština da se dostavlja svima, stiže na sve e-mail adrese. Sada stiže 85% na državne službenike koji rade u Parlamentu i samo devet poslanika i delegata, gospođu Čolo. Sada, kada se završi, otići ćemo da pogledamo. Dakle, one adrese koje se ne koriste su zatrpane i njima nema pristupa, dakle ne mogu, više im ne šalju jer niko ih ne otvara. Dakle, ne pričam ja napamet.

I na kraju, ova tačka dnevnog reda nije vezana za to koliko poslanika i delegata, nego govorim o tački koju ne treba prihvatiti zato što je ovako brzlopleta.

MLADEN IVANIĆ:

Zakon o „Službenom glasniku“?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ali da ne bih ostala dužna gospođi Čolo.

MLADEN IVANIĆ:

Ali, molim vas, nemojte da sad i ja postavljam pitanje kakav je to sistem u kome ne može obični, redovni e-mail da možete primiti 120 poruka nego morate imati samo sistem koji je ograničen sa brojem poruka. Pa probate iz svijeta da uđete pa ne možete iz svijeta ući do kraja. Ali, da ne ulazimo u tu raspravu. Ovdje je Prijedlog zakon o dopuni Zakona o „Službenom glasniku“, molim vas.

Gospođu Čolo, jeste li Vi htjeli još ili ćete odustati?

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofoni/

MLADEN IVANIĆ:

Odustala je od daljeg. Dobro, ima li još interesa ili da pristupimo glasanju? Mi sada razgovaramo o principima ovog zakona. Imate stav s jedne strane, drugi. Nema više interesa. Zaključujem raspravu.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Sedam „za“, četiri „protiv“, opet tri delegata, je li, jedan nije tu, nisu glasala; „za“ šest iz Federacije, jedan iz RS-a. Ne postoji entitetska većina i ovaj zakon nema većinu.

Pristupamo drugom krugu glasanja u kome se kaže da najmanje dvije trećine moraju biti „protiv“.

Dakle, opet se, molim vas da se izjasnite o zakonu na isti način na koji je prethodno.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Pa ja sam rekao, dobro, nisam ... Izvinjavam se.

Pripremite se, pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

U drugom krugu je „za“ zakon glasalo šest, „protiv“ šest, dva „suzdržana“. Što se tiče većine, „protiv“ je četiri, to je dvije trećine, ispunjen je uslov. Ovaj zakon nije prošao u prvom čitanju.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, to je:

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara

MLADEN IVANIĆ:

Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u predloženom tekstu. Prvo čitanje zakona. Vodi se rasprava o neophodnosti i principima.

Javlja li se neko za riječ? Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

.../nije uključen mikrofon/... opremu koja se stavlja u slobodan promet za, odnosno, civilnu zaštitu za otklanjanje opasnosti od požara i tako.

25. 6. je Ministarstvo poslalo, odnosno rađen zakon, nama je stigao 26. 6. i uoči, dakle požara, uoči ljeta kada bjesne požari traži se da se razmatra po osnovnom zakonodavnom postupku. Da ćemo dobiti na poklon opremu s kojom ćemo gasiti požare, da ćemo uvesti opremu bez koje ova zemlja vidi koliko smo hiljada požara imali, dakle Ministarstvo 25. 6. dostavlja zakon, i to po osnovnom zakonodavnom postupku. Danas je 17. 9., požari su prošli, vrijeme je prošlo, a mi danas pričamo o tome da li ovakav zakon treba donijeti ili ne.

Prvo pitanje: Kakva je odgovornost Ministarstva, kada je imalo Odluku Upravnog odbora koji kaže da dajemo saglasnost na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici. Dakle, Upravni odbor dao saglasnost.

Stav Direkcije za evropske integracije, kaže, da predmet nije regulisan nacionalnim, da predmeti se regulišu ... zakonodavstva, dakle nemojte čekati – uradite.

Imali smo sve razloge da to izglasamo što prije, da odmah na prvoj sjednici, prije odlaska na godišnji odmor, taj zakon donesemo. I mi smo čekali deveti mjesec. I svi ovi požari koji su se dogodili neka idu direktno na račun, odnosno, na odgovornost nadležnog ministarstva – evo, ministar je bio jutros, sada ga nema – i Parlamenta koji ovo nije donio po hitnom postupku. To je moj stav o ovome.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja imam osjećaj da su tu prisutni ljudi iz nadležnog ministarstva. Koliko ja razumijem, ko je odgovoran za, je li, ovaj dio, tu su.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Dobro, nije. Ima li još zainteresovanih za raspravu? Nema, je li? Ima.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Kao što je rekla gospođa Majkić, zakon je ušao u proceduru u Parlament 26. 6. Znači, mi smo imali sve do godišnjih odmora mjesec i nekoliko dana, a imali smo i godišnje odmore, mogli smo mi zasjedati i u augustu, niko nam nije priječio da donesemo ovaj zakon, ukoliko je hitno. Isto tako smo se mogli izjasniti i o proceduri da idemo po skraćenom ili hitnom postupku, ni to nam niko nije priječio. Prema tome, ne mislim da je samo nadležno ministarstvo odgovorno zato što danas je ovaj zakon u proceduri, nego da ima i naše odgovornosti.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Predlažem da zaključimo raspravu i da se okrenemo izjašnjenju oko ovog zakona da bismo ga donijeli, barem, pet minuta ranije.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Završeno glasanje.

Zakon je dobio potrebnu većinu. Glasalo je 11 „za“, niko „protiv“, niko „suzdržan“, time je ovaj zakon usvojen u prvom čitanju.

Prelazimo na tačku 11., to je:

Ad. 11. Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog savjeta BiH za 2007. godinu.

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Godišnji izvještaj. Predstavnički dom nije primio k znanju Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog savjeta.

Otvaram raspravu o ovoj tački dnevnog reda. Ima li zainteresovanih za raspravu? Ako nema, moj je prijedlog...

Gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Mi smo prije nekoliko mjeseci dobili Izvještaj o radu Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH za 2007. godinu. Jedan opsežan materijal koji, u principu, oslikava ono što je bilo aktuelno u 2007. godini kada je u pitanju rad i djelovanje Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH.

Evidentno je da u ovom izvještaju postoji nekoliko pitanja na koja bih se ja posebno osvrnuo a to su, prije svega, pitanje starih sudskih sporova koji su prešli cifru preko milion predmeta, što je zaista alarmantno. To je jedan ogroman broj predmeta koji se nalaze pred našim sudovima i pored činjenice, znači, da je izvršena reforma pravosuđa i pored činjenice da sve u ovom sistemu funkcioniše mnogo bolje nego što je to bio slučaj ranije. Ipak, imamo jednu situaciju da jedan ogroman broj predmeta prosto zatrpava naše sudove. Sada se postavlja pitanje na koji način prevazići ovaj problem i koja je izlazna strategija u svojoj ovoj priči.

Kada se malo detaljnije pogleda struktura ovih predmeta, može se doći do zaključka da jedna ogromna većina ovih predmeta se odnosi na komunalne usluge što je, znači, jedno posebno pitanje. I mene interesuje na koji način, u nekakvom daljem vremenu koje je pred nama, Visoko sudsko i tužilačko vijeće ima strategiju, na koji način rješavati ova pitanja i ove predmete, s obzirom na njihov broj? Takođe, interesuje me i neka druga pitanja koja su aktuelna, kada je riječ o ovom izvještaju, a to je, prije svega, pitanje procesuiranja ratnih zločina. Zaista, jedno teško pitanje o kome smo bezbroj puta govorili i na Ustavnoj komisiji, na brojnim drugim skupovima na kojima smo razmatrali ovu problematiku i zaista postoji nezadovoljstvo više puta izraženo od strane i pojedinih naroda i naroda kome ja pripadam – da se, kada je u pitanju procesuiranje ratnih zločina, u posljednje vrijeme pred Sudom BiH i Tužilaštvom zaista vrši sporo, da se ne tretiraju na isti način određeni predmeti i da tu ima bezbroj primjedbi koje ja ovom prilikom takođe ističem.

U svojoj ovoj priči, kada je riječ o radu VSTV-a za prošlu godinu i kompletnog pravosudnog sistema, ja bih takođe predložio nekoliko zaključaka u tom smislu. Oni su slični onim zaključcima koje je nedavno na svojoj sjednici razmatrao i Predstavnički dom. Prije svega, zadužio bih Visoko sudsko i tužilačko vijeće da dalji pravac reforme pravosuđa usmjeri na

pitanja ažurnosti u svim sudovima i tužilaštvima na svim nivoima vlasti i da u roku koji bi ovaj Dom, eventualno, odredio o tome izvijesti ovaj parlament.

Takođe bih predložio da se u najskorije vrijeme najozbiljnije razmotri pitanje kadrovske popunjenosti sudova i tužilaštava u BiH, s obzirom da postoje brojne primjedbe i brojni problemi, kada je riječ o kadrovskoj popunjenosti ovih institucija.

Takođe bih istakao pitanje izmjene Zakona o platama sudija i tužilaca jer je evidentno da i o ovom pitanju postoji određena problematika koja nije na zadovoljavajući način riješena.

I na kraju, posebno bih podvukao pitanje procesuiranja ratnih zločina, gdje bih zatražio od Visokog sudskog i tužilačkog vijeća da svi građani pred sudovima BiH imaju isti tretman, a naročito kada su u pitanju ti predmeti iz procesuiranja ratnih zločina. Stoga bih predložio da Visoko sudsko i tužilačko vijeće, u roku od 60 dana, predloži Parlamentu BiH strategiju rješavanja predmeta koji se odnose na ratne zločine.

Kada je riječ o Izvještaju Visokog sudskog i tužilačkog vijeća za prošlu godinu, iz ovih razloga o kojima sam sada govorio, mi ne možemo podržati ovakav izvještaj, iako je on prilično sveobuhvatan, sadrži zaista dosta otvorenih pitanja o kojima bi se moglo dugo i dugo diskutovati. Mislim da su učinjeni određeni pomaci ali da sa tim pomacima u principu ne možemo biti zadovoljni i stoga ne možemo prihvatiti ovakav izvještaj.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.

Alma Čolo, pa onda gospodin Rajić.

ALMA ČOLO:

Pa, ovako, meni vjerujte smeta ova konstatacija da Predstavnički dom nije ovaj izvještaj primio k znanju. Ja vjerujte ne znam šta to znači. Šta to znači? Dobijete Izvještaj, pročitate ga, raspravljate o njemu na sjednici Predstavničkog doma i onda kažete niste ga primili k znanju. Stvarno ne znam. Po meni, mislim da bismo trebali razmisliti o modalitetu, s obzirom da Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću ne precizira usvajanje ovog izvještaja od strane Parlamentarne skupštine BiH. Ja znam šta znači prihvatiti izvještaj ili odbiti izvještaj, ali stvarno, trebali bi razmisliti i o modalitetu, kako ako ne prihvatamo ili ne odbijamo ovaj izvještaj, kakav je drugi način da se izjasnimo o ovom izvještaju. Po meni, konstatacija da ga nismo primili k znanju je stvarno, nekako ne znam, rekla bih, neprimjerena, čak da ne dajem neke malo strožije ocjene.

Ja imam neke primjedbe na ovaj izvještaj i voljela bih da ih kažem. Ovdje imaju neke preporuke. Ja ne znam kome se daju te preporuke. Visoko sudsko i tužilačko vijeće podnosi Izvještaj, mi ga ovdje razmatramo, oni daju preporuke, sad, ko će odlučivati o ovim preporukama? Na strani 29. stoji kao zadnja preporuka: da bi Visoko sudsko i tužilačko vijeće trebalo da ima nadležnost za predlaganje imenovanja sudija Ustavnog suda BiH, time bi se osigurao transparentan postupak i predlaganje kandidata od nezavisnog pravosudnog regulatora.

Ja sam radila jednu komparativnu analizu kako se biraju sudije ustavnih sudova u svim demokratskim zemljama u Evropi. Nigdje nisam našla da sudije ustavnog suda jedne države bira neko nezavisno tijelo. U nekim zemljama, skoro sve sudije bira suveren, predsjednik države. U velikom broju zemalja, određeni procenat sudija, nezanimljiv, također bira predsjednik države. Moguće je ostaviti Parlamentu da Parlament imenuje jedan broj sudija. Kod nas je to pitanje regulirano Ustavom BiH. Visoko sudsko i tužilačko vijeće je uzurpiralo nadležnost kada su u pitanju entitetski ustavni sudovi, pa se sudije entitetskih ustavnih sudova biraju na osnovu njihovog prijedloga. Ukoliko ne daju prijedlog, takva osoba, bez obzira što prođe odgovarajuću proceduru u entitetskim parlamentima koji ih imenuju, ne može biti izabrana za sudiju Ustavnog suda.

Ja nisam, naravno, za politiziranje Ustavnog suda kao najvažnijeg suda u državi jedne zemlje, ali nisam zato ni da to radi Visoko sudsko i sudilačko vijeće. Mi imamo sad Ustav BiH, kad ga promijenimo i ukoliko promijenimo proceduru imenovanja sudija Ustavnog suda, ja sam onda za to da po odredbama Ustava biramo sudije Ustavnog suda, tako da ne znam ko će odlučivati o ovoj preporuci koju je dalo Visoko sudsko i tužilačko vijeće.

Druga stvar koja, po meni, malo smeta u ovom izvještaju je nacionalna struktura po sudovima i tužilaštvima u BiH. Oni ovdje kažu da ne mogu u cijelosti ispoštovati nacionalnu strukturu, što je ustavna obaveza i po Ustavu Federacije i po Ustavu RS, a te odredbe Ustava su proizašle iz provedbe Odluke o konstitutivnosti naroda, Treće djelimične Odluke Ustavnog suda BiH iz 2000. godine – dužni su da poštuju institut ravnopravne zastupljenosti naroda i ostalih u javnim institucijama. Javne institucije su i sudovi u BiH.

Mi ovde stvarno imamo nacionalnu strukturu koja djelimično zadovoljava nacionalnu strukturu koja je bila po popisu stanovništva iz 1991. godine, međutim mi imamo debalans i u Federaciji i u RS; kada su u pitanju u Federaciji, pripadnici srpskog naroda; u RS, kada su u pitanju pripadnici bošnjačkog i hrvatskog naroda. Ja razumijem da se to ne može u dogledno vrijeme korigirati onako kako bi trebalo ali, evo, mislim da Visoko sudsko i tužilačko vijeće treba poraditi više na tome da nekim podsticajnim mjerama ljude koji žele da idu da rade iz Federacije u RS podstaknu da idu tamo, a isto tako one iz RS podstaknu da dolaze u Federaciju jer bi na taj način osigurali sigurno taj princip neovisnosti za koje se zalaže i međunarodna zajednica i mi ovdje.

I kada je u pitanju nacionalna struktura, nigdje nema podataka o nacionalnoj strukturi na rukovodećim pozicijama. Mi imamo sad situaciju da je državni tužilac Srbin, federalni tužilac Srbin, kantonalni tužilac u glavnom gradu Sarajevo u Kantonu Sarajevo Srbin, imamo situaciju da je Bošnjak predsjednik Vrhovnog suda, predsjednik Suda BiH i predsjednik Kantonalnog suda u Sarajevu. Nemamo znači nigdje Hrvata na tim pozicijama koje su, po meni, eto tako ključne. Nema ovdje te nacionalne strukture. Ja bih voljela da je vidim. Oni kažu da nemaju dovoljno kvalifikovanih kadrova. Ja ne mogu da vjerujem da u Sarajevu nema kvalifikovanog tužioca koji bi mogao zamijeniti sadašnjeg tužioca kojem ističe mandat petogodišnji, a koji je Srbin.

I, ono što je za mene značajno, Visoko sudsko i tužilačko vijeće je i uspostavljeno da bi osiguralo neovisno, profesionalno i efikasno sudstvo. Biraju li stvarno najbolje kadrove? To me interesuje. Ja sam se bavila ovim poslom i bila sam jako nesretna kada sam morala da odem iz pravosuđa jer mislim da je taj poziv jako lijep i može pomoći da se svi u ovoj državi osjećamo

bolje i sigurnije. Biraju li stvarno najprofesionalnije kadrove i da li ti kadrovi nama osiguravaju bezbjedan život na području cijele BiH? Broj neriješenih predmeta, broj kriminala koji je evidentan u nekim velikim gradovima, strah ljudi od tog kriminala, ne govore u prilog da je Visoko sudsko i tužilačko vijeće odgovorilo svom zadatku.

Ja znam da će ukoliko neko od tih ljudi sjedi ovdje, ili od međunarodne zajednice, svaka ovakva diskusija se shvata kao udar na neovisno pravosuđe. Ja mislim da zakonodavna, izvršna vlast, kao odvojeni segmenti vlasti, odvojeni od sudske vlasti, imaju pravo da znaju zašto postupci jako dugo traju i zašto kriminal enormno raste, zašto znači ta stopa kriminaliteta ne pada u BiH. Imamo pravo da znamo, jer ukoliko dođe, a imamo već postupaka pred Evropskim sudom za ljudska prava u Strazburu, najviše po osnovu člana 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda koji se odnosi na dugotrajnost postupka, to je pravo na pravično suđenje. Mi imamo te postupke koji gore se vode. Ukoliko Evropski sud za ljudska prava utvrdi svojim presudama da su sudovi u BiH povrijedili pravo na pravičan postupak jer je postupak trajao nerazumno dugo, ova država će plaćati odštetu tim osobama koje su procesuirane i postupci su trajali nerazumno dugo.

Isto tako iz Izvještaja o napretku EU proizilazi da imamo jako puno oslobađajućih presuda. Vi znate da svi ljudi koji su procesuirani, a oslobođeni su pravomoćno, imaju pravo na naknadu štete. Ta šteta podrazumijeva kako njihovu materijalnu štetu (plaćanje advokata, advokatskih timova, sve troškove dolaska na suđenja) tako isto i plaćanje određene nematerijalne štete (... rušenja njihovog ugleda u društvu, onemogućavanja apliciranja na neke pozicije), a ti postupci traju i po nekoliko godina i to su ogromne pare koje će ova država morati platiti. I mene interesuje kao nekoga ko učestvuje u zakonodavnoj vlasti, znači zašto Visoko sudsko i tužilačko vijeće ne odgovori na pitanje efikasnosti rada sudova? Oni ovdje kažu da je smanjen broj predmeta, da je broj predmeta sada nešto neriješenih oko 600.000. Mi imamo Izvještaj o napretku da je to 2 miliona, ali 2 miliona nije nimalo zanemarljiv broj i to je broj po kojem se svrstavamo u zemlje sa najvećim brojem neriješenih sudskih predmeta u Evropi.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Rajić, pa gospodin Ivo Miro Jović.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice, kolege!

Kolegica Čolo mi je uzela dio motiva za javljanje za raspravu. Jednim potpuno prirodnim, logičnim pitanjem, nismo čuli obrazloženje zašto Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH nije primio ni k znanju ovo izvješće. Ako postoje neki ozbiljni razlozi za to, onda bi bilo dobro da i mi kao drugi dom tog parlamenta znamo. I meni je to kvadratura kruga, nije mi jasno što znači ako nismo ovlašteni usvajati izvješća, dakle ne možemo ga usvojiti ili odbiti, onda predstavlja svojevrsnu poruku, ne primamo ga ni k znanju, a jedno tako široko, izuzetno važno društveno, političko, socijalno i svako drugo pitanje koje sadrži sustav pravosuđa ostavljamo po strani. Što hoćemo time, kakvu poruku odašiljemo ako kažemo da to izvješće nećemo primiti ni k znanju niti da ćemo bez bojazni da ćemo dobiti kvalifikaciju vršenja pritiska na sudove izreći svoje gledište o tome kako ta institucija pravosudna u cjelini, pogotovo Visoko

sudsko i sudbeno vijeće radi i što mi predlažemo kao zakonodavno tijelo ili kao dio zakonodavnog tijela da se ti procesi pokrenu, da se dobije efikasnost.

Dakle, ja zaista ne znam kad se trebam sad odrediti prije glasovanja, hoću li slijediti logiku kolega iz Zastupničkog doma i kazati da i ja neću to primiti k znanju, a tiče me se i moralo bi me se ticati, ili ću kazati da sam primio k znanju, a da ne znam posljedice toga čina što sam rekao da primam k znanju.

Barem dva ili tri razloga o kojima je gospođa Čolo govorila su poticajni razlozi da se razmisli o tome kako ćemo se odnositi prema ovom pitanju. Rečeno je u toj raspravi da je Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće BiH uzurpiralo neka ustavna prava koja pripadaju entitetima. Iskreno, ja kažem, nije mi to fah, ali me čudi kako može najviša sudska instanca uzurpirati nešto što je protuustavno, i da mi kao Parlament, sad kažemo, evo nećemo čak ni primiti k znanju i reći da imamo negativan stav ili odnos prema takvoj praksi i nekim drugim pitanjima.

Drugo, rečeno je da oni predlažu ovdje u nizu mjera i mjeru da preuzmu još, neću reći i upotrijebiti riječ 'uzurpiraju', ali da preuzmu još jednu nadležnost koja nije sukladna evropskoj, ustavnoj i pravnoj tradiciji, odnosno demokratskoj – da oni uđu u postupak odabira sudaca ustavnih sudova. Ko će o tome odlučiti, jer se to nas kao Parlamenta ne tiče. Ima još drugih razloga, dakle evo ova zaista pitijeska objašnjenja i pilatsko pranje ruku, znate mi ne možemo izbalansirati jedno izuzetno bitno područje života u državi, kao što je nacionalna struktura ljudi u tom pravosudnom sustavu zato jer nema u Sarajevu. Pa, pobogu brate, nije BiH Sarajevo. Sarajevo je samo glavni grad BiH. Dakle, bilo koji kandidat koji ispunjava formalne i druge dodatne uvjete za vršenje sudbene dužnosti, tužiteljske ili sudske dužnosti, može doći iz bilo kojeg dijela BiH. I ograničavati to da nema u Sarajevu, zaista je jedan potpuno neupotrebljiv odgovor, nekorektan odgovor.

Da ne govorimo o broju predmeta, da ne govorimo o diferenciranom pristupu pravosuđu, kad se radi o tretmanu odgovarajućih oblika kršenja zakonitosti, od najblažih do najtežih, ali ja bih zaista želio da mi danas govoreći o ovome, barem, dođemo do jednog stajališta da ono što smo primili da je dalo puno informacija, da sa velikim brojem postupaka, učinaka i metoda rada nismo suglasni. Ne vršimo pritisak na pravosuđe niti nam to pada napamet, ali zahtijevamo njegovu efikasnost i njegovo ponašanje u skladu sa ustavnim normama i sa očekivanjem građana u ovoj zemlji.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović, pa gospođa Majkić.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam samo htio na konstataciju uvažene zastupnice, odnosno izaslanice Čolo koja je izrečena da Hrvati nisu adekvatno zastupljeni u RS, a kao u Federaciji jesu. Ja moram reći da je tragičan broj ...

MLADEN IVANIĆ:

Nisam ja to tako razumio ali nema veze.

IVO MIRO JOVIĆ:

...da su Bošnjaci, Bošnjaci su ugroženi u ovom dijelu i Hrvati u RS, a Srbi u Federaciji. Pa sam ja htio samo da se pogleda da broj tužitelja i sudaca u Federaciji Srba je jednak skoro Hrvatima.

MLADEN IVANIĆ:

Ja sam malo drugačije, ja sam malo drugačije doživio intervenciju gospođe Čolo koja je rekla da upravo Hrvata nema adekvatno i nabrojala primjere i to u Sarajevu, ako sam ja dobro razumio, generalno kao primjer.

IVO MIRO JOVIĆ:

Uvaženi predsjedatelju, imat ćemo snimku i ja interpretiram doslovno kako je kolegica rekla – Hrvati i Bošnjaci u RS, a Srbi u Federaciji. To sam, ja samo hoću da kažem: Hrvati u Federaciji i u RS.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Ja sam pitala u sudovima i tužilaštvima kantonalnim. Znači, 10 kantonalnih sudova i tužilaštava ima ukupno 159 Bošnjaka, to je 55,79%; ima 65 Hrvata, to je 22,81%; i ima 50 Srba, to je 17,54%. Hrvata ima više nego Srba. Zato sam ja rekla da su Srbi ugroženi tu. To je ukupno 10, evo imate na strani 123.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja bih samo podsjetio, radi se o dva entiteta. U RS pogledajte strukturu, tamo je 96, draga kolegice, a Hrvata je 8, 96 Srba. Samo čas, budite onda strpljivi, nisam mislio da ću polemizirati, ali, ako se igramo brojki, na jednoj strani, u RS imamo 70-80% i 10-tak postotaka Hrvata, niti 10%, 4%, 6% u općinskim tužiteljstvima i sudovima. A u Federaciji skoro izbalansiran odnos Srba i Hrvata. O tome je riječ. Znači, na jednoj strani imamo enormno različito, i na jednoj strani skoro izbalansirano. Kada sve to skupa zbrojite, govori, vama je znači logično da 65 u Federaciji bude Hrvata, a 50 Srba, a u RS da bude 100 Srba i ... Hrvata. Ja govorim, Federacija nema danas

nacionalnu strukturu, niti je imala prije rata u takvom odnosu. Prema tome, ugrozba Hrvata je i u Federaciji i u RS.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

U dvije rečenice da kažem. Dakle, mi smo dobili Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog savjeta za 2007. na znanje. Znači, mi ga ne usvajamo. Primamo ga k znanju. E sad, postoje ljudi koji hoće da kažu da se ne slažu s tim izvještajem, pa im to primiti k znanju djeluje kao saglasiti se s tim.

Ja moram reći u ime našeg kluba da mi ne možemo podržati, odnosno nećemo primiti k znanju jer nemamo drugi mehanizam. Glupo izgleda, ali nemamo drugi mehanizam. Znači, ne slažemo se s ovim izvještajem, ne možemo ga prihvatiti jer nismo u poziciji da ga prihvatamo i zato ga ne možemo i zato ga nije ni Predstavnički dom prihvatio, zato što naš klub se nije složio s tim.

MLADEN IVANIĆ:

Ivanić.

Moje mišljenje je, moje lično mišljenje je da ovaj izvještaj treba primiti k znanju jer on, prihvatanje ili ne prihvatanje, neće ništa promijeniti, vjerujte. Treba ga primiti k znanju a, ove teme o kojima je bilo riječi, ja predlažem da Dom naroda zaključi da hoće jednog trenutka o tome da govori i da otvoreno progovori o ovim svim temama i o stanju reforme i oko ovog suđenja za ratne zločine i o čitavom nizu problema koje svakako vise nad glavom. Ali, mislim da ćemo mi kao Dom naroda biti neozbiljni ako ne primimo k znanju nešto što smo primili, jer smo pročitali, diskutovali, govorili, a po zakonu. Ja shvatam potrebu protesta, ja se nadam da ću ja dogodine moći punim ustima reći sve što ja mislim o tome reći, a nadam se da će biti prilike.

Ali, bez obzira na to, hoću da kažem da mislim da je red da ispoštujemo i sami sebe i primimo k znanju uz sve ove rezerve, jer smo pročitali to, jer smo to vidjeli, jer smo se upoznali sa time šta Visoki sudski i tužilački savjet misli. Moje mišljenje je: niti će svijet propasti ako prihvatimo ni ako ne prihvatimo, ali pročitali smo, vidjeli smo, nije to usvajamo ili ne usvajamo. Protesti postoje ... i da završimo i ovu tačku, da privodimo kraju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala, gospodine Ivaniću.

MLADEN IVANIĆ:

Prvo će gospodin Jović, pa gospodin Neimarlija.

IVO MIRO JOVIĆ:

... jer sam zadužen od Ustavnopravnog povjerenstva biti izvjestitelj povodom ove točke, da smo mi na ovom povjerenstvu primili na znanje i predložili Domu da i on primi na znanje jer mora se prihvatiti činjenica da rijetko dobijemo ovakvo izvješće metodološki, kvalitetno obrađeno, po svim osnovama jasno. Drugo je što mi govorimo o onome što nas smeta. Izvješće je korektno napravljeno i kvalitetno. A ove probleme o kojima mi govorimo, trebamo utjecati na njih i mijenjati ih kroz vrijeme koje je pred nama.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Neimarlija. Nadam se da neće pauza poslije vašeg govora. Šalim se.

HILMO NEIMARLIJA:

Nadam se i ja zato što je upravo kolega Jović kazao od onoga što sam mislio da kažem.

Pitaju se zašto nema ovde predstavnika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća. Kod nas je na Komisiji bio i obrazložio je sve, dao je odgovore na naše upite, sva nejasna mjesta obrazložio, i to je vjerovatno pomoglo da mi lakše, da tako kažem, primimo k znanju ovaj izvještaj. A mislio sam da kažem, da podržim, opet predsjedavajući Ivanić mi je oduzeo riječi u smislu da ja doista ne razumijem, jezično mi ne može nikako u glavu leći stav Predstavničkog doma da nisu primili k znanju, to znači da nisu uopšte razmatrali, da nisu uopće dakle bavili se ovim.

Međutim, pošto se, naravno jesu se bavili i podržavam dakle prerporuku kolegice Čolo da tražimo sretnije rješenje za odnos spram ovakvih akata. Da li ih prihvatamo ili ne prihvatamo, ali primili ili nismo primili na znanje i pretpostavlja se da primanje k znanju implicira zauzimanje aktivnog, da tako kažem, odnosa ili formuliranje stavova spram rada Visokog sudskog i tužilačkog vijeća. Inače, izvještaj kao izvještaj, kao tekst je vrlo dobro napravljen. On jako lijepo predstavlja rad. Međutim, mi nismo zadovoljni sa nekim aspektima rada, sa nekim segmentima rada i s tim u vezi imam zaista dobronamjernu potrebu i želim da se tako razumije.

Koleginica Čolo, kada je govorila o ovoj nacionalnoj neizbalansiranosti, uzela je primjere i čini mi se da je i predsjedavajući kao i ja razumio da je govorila upravo o tome kako je neopravdano na ovoj razini, uzimajući predsjednike sudova i glavne tužitelje od državne, preko federalne do kantonalne razine u Sarajevu, pokazala kako u obje ove vertikale su zastupljeni samo Srbi i Bošnjaci, a nema nijednog Hrvata i izrazila svoje čuđenje kako, recimo, ni u Sarajevu ne može biti Hrvat. Dakle, evo imam potrebu da dopunim ovu njenu intervenciju.

MLADEN IVANIĆ:

Predlažem da se dalje ne razjašnjavamo oko ove teme nego da vidimo, pazite, ja predlažem, zaista predlažem da glasamo za to da bude primljen k znanju ovaj izvještaj.

Ja vas molim da se pripremite za glasanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

...što nema Hrvata na ovim pozicijama.

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas da se o tome izjasnite.
Možete glasati!

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne mogu to primiti k znanju, bez protesta.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Konstatujem da smo jednoglasno primili k znanju, s tim da ja mislim da na jednoj od narednoj sjednica Kolegij treba da nađe način kako da na temu stanja suštinskog porazgovara, ali evo, bez zaključka, mi ćemo uzeti neki momenat da nađemo mehanizam kako da referišemo neku tačku da bi dio ovih tema došao na sto i da bi se o njima moglo porazgovarati.

Slijedeća tačka za koju ja molim, zbog mojih nekih obaveza, gospodina Filipovića da je vodi, to je:

Ad. 12. Izveštaj o radu za 2007. i Plan poslovanja JPNIO „Službeni list BiH“ za 2008. godinu

MLADEN IVANIĆ:

To je ova tačka dnevnog reda, uvešću ja. Predstavnički dom nije primio opet k znanju ovaj izvještaj i plan, tako da ja otvaram raspravu. Imate i Izvještaj nadležne komisije.

Za riječ se javila gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo još jedan izvještaj koji Predstavnički dom nije primio k znanju. Ne kaže zašto ga nije primio k znanju. Kaže: institucija nema regulisan pravni status i zato kažnjavaju instituciju, ne usvajaju njen izvještaj. Ovaj izvještaj nije bilo potrebe da se dostavlja nama. Zašto je uopšte došao na ovu sjednicu Doma? Komisija za finansije i budžet Predstavničkog doma je tražila na sjednici od marta da se izvještaj dostavi Parlamentarnoj skupštini i evo danas mi imamo taj izvještaj pred sobom. Kakav je ovaj izvještaj? Dobar. Nema nijednog razloga zašto ga ne bi usvojili. Institucija je neregulisana, to pričamo treći put danas. Ali nije odgovornost institucije što je neregulisana. Odgovornost je Savjeta ministara što nije uradio svoj posao.

Dakle, ja vas molim, uopšte nemamo potrebe da vodimo bilo kakvu polemiku. Imate stav Komisije koji kaže da to treba podržati. Institucija je radila dobro. To što pita kome da uputi novac ili da li da zida zgrade i druge stvari, ona nema sagovornika kome da se obraća. I treba zahvaliti tim ljudima koji rade tamo, a nemaju pomoć ni od koga.

Dakle, predlažem da se izjasnimo, bez obzira na stav Predstavničkog doma, i da prihvatimo Izvještaj Komisije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.
Tko želi dalje riječ? Gospodin Jović, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Vrlo kratko, gospodine predsjedatelju.
U potpunosti podržavam što je predložila gospođa Majkić.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Vidite da ima i konsenzusa među nama.
Gospodin Neimarlija, Vi ste htjeli nešto reći. Izvolite.

HILMO NEIMARLIJA
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Želi li još netko riječ?
Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Predsjedavajući, dakle ja želim, i kao delegat i kao član ove komisije, da iznesem stav u vezi sa radom Javnog preduzeća Novinsko-izdavačke organizacije, je li, koji smo tretirali na sjednici naše komisije. Dakle, ova institucija radi veoma odgovorno, savjesno, dobro, profesionalno i veoma efikasno i u ovom finansijskom dijelu a i u ovom, je li, za šta su nadležni.

Želim posebno da naglasim i podržim da su prema Izvještaju koji smo dobili veoma odgovorno i domaćinski se ponašali prema ostatku novca koji je po završetku budžetskih godina ostajao u ovoj instituciji, nisu ga trošili na povećanje nadoknada, na razne troškove, na povećanje, ne znam, plata ili nekih drugih izdataka, nego su pokrenuli aktivnosti na, je li, izgradnji određenih prostora za njihov smještaj i rad.

Problemi upravljačke prirode – o broju, o sastavu, o dužini trajanja mandata pojedinih članova Upravnog odbora, o aktivnostima ili neaktivnostima Vijeća ministara, o izmjenama i dopunama zakona – su stvari o kojima treba povesti računa i regulisati ih kroz donošenje odgovarajućih propisa ali se te stvari ne mogu stavljati na teret menadžmentu i ovoj ustanovi.

Dakle, evo, kao član Komisije predlažem da podržimo, da primimo ovo k znanju, a da se ove aktivnosti rješavaju u ovom budućem vremenu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Rančiću.

Dakle, lijepo je čuti ovo što smo sada čuli. Ja bih rekao samo za sve zastupnike da znaju da rad po ovoj točki dnevnog reda prati direktor Javnog poduzeća gospodin Prusina. Dakle, znajući ga kakav je, dakle kao osoba, ne čudi me zakonitost rada u ovoj javnoj ustanovi koju on vodi.

Želi li još netko riječ?

Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjanje Izvješće i da primimo Izvješće k znanju.

Tko je za?

Evo, pristupite glasovanju.

Konstatiram da je, sad ćemo vidjeti s koliko glasova, sa 11 glasova „za“, sa dovoljnom entitetskom većinom, Izvješće je prihvaćeno k znanju.

Zahvaljujem izvjestitelju, gospodinu Prusini.

Prelazimo na sljedeću točku dnevnog reda:

Ad. 13. Informacija o izdatim dozvolama za promet oružja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Informaciju kao i Mišljenje mjerodavne komisije koja je podržala ovu informaciju. Zastupnički dom je primio k znanju ovu informaciju.

Ja otvaram raspravu. Tko se javlja za riječ?

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

...dozvolom za promet naoružanja, vojne opreme i proizvoda dvojne namjene za 2007. godinu i onda okrenete list, a dole piše: Sarajevo, maj 2007. godine. Pa se ja prvo pitam: je li ovo izvještaj, godišnji izvještaj, ako nije, je li to šestomjesečni izvještaj i šta je sa razlikom za onih drugih šest mjeseci? Uglavnom, Izvještaj koji je izazvao moju pažnju zbog poznatih okolnosti, s obzirom na veliki broj medijskih komentara o izvozu oružja u Gruziju, ja mislim da je BiH optužena za taj izvoz.

Bilo je interesantno posmatrati i slušati komentare koji su se javili u posljednje vrijeme različitih ljudi koji su na različit način komentarisali. A većina najodgovornijih u BiH je rekla da izvoza oružja nije bilo i da i članovi Predsjedništva i članovi Ministarstva odbrane, Ministarstva inostranih poslova, čak i naš cijenjeni gospodin Zrno, nema ga danas, ovdje je požurio da kaže da eto u BiH znamo u koje zemlje ne smijemo izvoziti pa mi to i ne radimo. Iako Gruzija nije ni

na jednom spisku zemalja u koje se ne može vršiti izvoz zvanično, a znamo da politička situacija nalaže da tako nešto ne činimo, dakle, saglasnost za svaki zahtjev za izdavanje dozvole za izvoz naoružanja i vojne opreme u skladu sa zakonom daje Ministarstvo inostranih poslova, Ministarstvo bezbjednosti i Ministarstvo za odbranu BiH, na osnovu čega Ministarstvo za ekonomske odnose izdaje dozvolu.

Zaista je neobično sa koliko neprofesionalizma i zbunjenosti se pokušavalo uvjeriti javnost i međunarodnu zajednicu o nevinosti BiH u vezi izvoza naoružanja i vojne opreme u Gruziju. Da li se gospoda Silajdžić, Alkalaj i drugi, pa i nadležna parlamentarna komisija – dakle naša, ne bježim pri tom ni od vlastite odgovornosti u tom procesu – ikad ozbiljno bavila tematikom izvoza naoružanja? Odgovor bi mogao biti mnogo jasniji. Međutim, gospodin Crnadak je samo djelimično u pravu kad kaže da još nije odlučeno o sudbini viškova naoružanja na Predsjedništvu, pa prema tome nije moglo biti ni izvoza, kako on kaže. Međutim, on ne kaže da je, ne samo prije donošenja ove odluke nego i prije Sporazuma o prenosu pokretne imovine, vršen protivzakonit izvoz naoružanja i vojne opreme iz vojnih zaliha. O tome nije rekao ni riječi.

Takođe, gospodin Silajdžić je samo djelimično u pravu. Nije Predsjedništvo BiH nadležno za dozvole za izvoz, tačno. Ali jeste nadležno za vanjsku politiku i moralo je znati kako će taj izvoz uticati na političke odnose BiH i Rusije. Svakodnevno smo svjedoci u kakvoj državi i živimo i dokle doseže neodgovornost onih koji su na vrhu hijerarhijske ljestvice vlasti u BiH. Ostaje da se zapitamo: Ima li u ovoj rašmonijadi ičije političke odgovornosti? Jer jasno je da Gruzija nije ni na jednom spisku embarga na naoružanje, a zar to nije posve relevantno kad je u pitanju politika i politička procjena ko je značajniji, Rusija ili Gruzija.

Još nešto želim da kažem: uvoz i izvoz, odnosno proizvodnja naoružanja i vojne opreme, regulisani su zakonodavstvom na državnom nivou. Cilj uređenja ove oblasti nije bio usmjeren samo na ispravku zakonskih nedostataka nego je trebalo da omogući normalan rad namjenske industrije BiH. Danas niko ne može potvrdno odgovoriti na pitanje: Da li je uvođenje državnog zakonodavstva i nadzora ojačalo poziciju namjenske industrije na svjetskom tržištu? Takođe, ne postoje saznanja koja govore o tome da li je ova industrija povećala vlastitu borbu za opstanak. Prije bi se moglo reći da i dalje tavori u vlastitoj borbi koju ne može da izvojuje u ovakvom stanju u kakvom država brine o njoj. I konačno, hoće li iko od nadležnih odgovoriti na pitanje: Koji su to konkretni rezultati u regionalnom povezivanju namjenske industrije kako bi se zajednički nastupalo na međunarodnom tržištu ili bar ko je zadužen za promociju nastupa namjenske industrije na svjetskom tržištu?

Dakle, želim da naglasim da bez adekvatne kontrole cijelog procesa uvoza i izvoza naoružanja i vojne opreme dešavaće se ubuduće slični problemi koji će kvariti ugled BiH na međunarodnom planu. Zato i ne treba da nas čude pojave čestih medijskih izvještaja koji BiH povezuju sa ilegalnim izvozom naoružanja. Ključno je pitanje: Hoće li BiH išta učiniti da se to stanje popravi? Kakvu god danas donijeli odluku u vezi sa Informacijom o izdatim dozvolama za promet naoružanja i vojne opreme, ostaće gorak ukus da nismo još uvijek sasvim sigurni da možemo dokazati da li je bilo ili nije bilo izvoza u Gruziju.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Zavidan sam na njenom vrlo zavidnom znanju o oružju, o opremi, o vojnoj opremi i oružju, vrlo zavidno, vrlo ste zavidno znanje pokazali iz te oblasti i pohvalio sam Vas.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da, da. Želi li još netko riječ?
Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dakle neću ja dugo, vrlo kratko ću govoriti o ovoj informaciji. Ima, ima neki svoj redosljed, razmatrali smo u nadležnoj komisiji i predlažem da ovo primimo k znanju kao i Komisija. Ne vidim ja ovdje problem, ali mi smeta način diskusije od poštovane kolegice. Proziva kroz ličnosti i neke druge stranke, i PDP, i SBiH, tamo i ministre, i predsjednike, i ne branim ja njih, Bože sačuvaj, imaju oni i jezik i znaju se oni braniti, ali neće da pročita ko je potpisao ovaj izvještaj i da razmisli možda iz koje je stranke, je li, ministar Slobodan Puhalac. Iz koje je stranke tu bio, otišao, je li izvoz izazvao probleme ili nije, ili se ovo sve promatra u jednom kontekstu dnevno-političkih ili aktuelno-političkih dešavanja, pa onda nešto pomalo lamentiramo nad svim ovim.

A istovremeno, kada imamo u parlamentarnoj proceduri novi zakon o graničnoj kontroli, kada imamo u proceduri zakon o kontroli kretanja oružja i municije, dakle, zakone kojim se prenose ovlasti sa EUFOR-a na institucije BiH, zakone koji poboljšavaju cjelokupnu sigurnost, pa evo i ovu oblast konkretno, istovremeno se takvi zakoni neće da podrže od strane kolegice i njene stranke. Dakle, da ne dužimo, predlažem da ovu informaciju primimo k znanju.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Replika, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kolega Rančiću, želim da Vas podsjetim da imam pravo na lični stav, pa makar i pogrešan. Dakle, ja sam jutros sedam pitanja na ovu temu postavila novom ministru koji je nedavno došao, jer nemam odgovore na ta pitanja. Ja ne mogu da svoja pitanja upućujem prema bivšem ministru. Rekla sam kakav je materijal, da u materijal piše da je godišnji, a maj mjesec. Je li to nije dovoljno kome ja govorim?

Dakle, nemojte da vežete druge zakone sa ozbiljnom pričom o kojoj je dnevni red i nemojte nikad da me podsjećate šta bih ja trebala. Ja jako dobro znam šta bih trebala. Dakle, moj stav je da mi nemamo drugo, ovo su izdate dozvole na bazi onoga što je evidentno. Šta je između toga? Ja pitam šta je za onog što je otišao, nema dozvole, ja o tome govorim. Dakle, nemojte da me ispravljate o stvarima koje ja dovoljno kažem. Dakle, to je bio moj komentar.

MLADEN IVANIĆ:

Imamo ovdje osobu zaduženu ispred Ministarstva za ovu vrstu dozvola, pa ima li potrebe, pitam Dom naroda, da damo njima riječ, Ministarstvu: Ako nema...

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo, hvala lijepo, evo pojasnili smo i to.
Ima li? Nema potrebe više za raspravom. Samo da pitam: hoćemo li pristupiti glasanju?

Dobro, pripremite se za glasanje.
Možete glasati!
Hvala lijepo, jednoglasno je primljen k znanju ovaj izvještaj.

Imamo tačku 14.

Ad. 14. Prijedlog Savjeta ministara BiH za imenovanje člana Komisije za koncesije BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste prijedlog Savjeta ministara, to je da se za člana Komisije imenuje gospodin Ivo Andrić. Predstavnički dom prihvatio je imenovanje Ive Andrića.

Otvaram raspravu. Javlja li se neko za riječ? Ne javlja, zaključujem raspravu.

Pripremite se za glasanje.
Možete glasati!
Završeno glasanje. Dom naroda je jednoglasno imenovao, prihvatio prijedlog da se za člana Komisije za koncesije BiH imenuje gospodin Ivo Andrić.

Prelazimo na tačku 15. dnevnog reda, to je:

Ad. 15. Inicijativa za regulisanje pravnog statusa „Službenog lista BiH“

MLADEN IVANIĆ:

Mislim da smo u onoj raspravi čuli argumente i ja mislim da nema potrebe. Ja predlažem samo da idemo na izjašnjenje ako se slažete.

Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

... da se riješi status te kuće. Sad smo čuli o njoj sve najbolje, ali ja nisam zato da ... imamo najbolju kuću koja jako dobro radi i trebamo praviti novu. Eto, dakle izbacite ono da trebamo praviti novu, a ono drugo sve može da ide.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Tihić, ako sam ja dobro razumio, samo sugestija, dakle da u tački 2. od gospodina Ibrahimpašića...

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Da, to je.

MLADEN IVANIĆ:

Umjesto, dobro, samo da pokušam ja pojasniti, umjesto „kao novu“ piše „kao instituciju BiH“. Dobro.

Gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

S obzirom da mi u suštini mislimo slično, da je potrebno ovu ustanovu urediti na jedan bolji način i da bi bolje radila, funkcionisala, da li kroz izmjene i dopune zakona, da li kroz novi zakon itd. – sporno je ostalo samo pitanje naziva inicijative. Ja predlažem da ova inicijativa nosi naziv, da napravimo eto tu nekakav konsenzus, inicijativa otprilike da nosi naziv onako kako je Vijeće ministara kada je donosilo Odluku o privremenom, kako su oni kazali, preuzimanju prava osnivača, a to je da nosi naziv: 'Inicijativa prema Vijeću ministara da na cjelovit način riješi pitanje Novinsko-izdavačke organizacije „Službeni list BiH“. To bi bio ... ovo ostalo.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Dobro, dobro, samo dok završi gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

To je.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Evo, ja mogu da konstatujem da je prihvaćena promjena naziva od strane predlagača, čime je automatski prijedlog gospodina Tihića postao sastavni dio Inicijative. Ali predlagač nije prihvatio prijedlog da se isključe riječi „novu instituciju“, iako ja lično mislim da je, ali neću da

ulazim više, bojim se zakomplikovaću problem, pa ću stati. Dakle, ako je prihvaćeno za cjelovito. Kako ste rekli tačno?

SULEJMAN TIHIĆ:

.../nije uključen mikrofon/... - cjelovit način riješi pitanje ...

MLADEN IVANIĆ:

Inicijativa sa?

SULEJMAN TIHIĆ:

.../nije uključen mikrofon/... Novinsko-izdavačke organizacije „Službeni list BiH“. Je li tako?

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

'Da se na cjelovit način'.

SULEJMAN TIHIĆ:

- Da se na cjelovit način riješi pitanje Novinsko-izdavačke organizacije „Službeni list BiH“.

MLADEN IVANIĆ:

Samo sekund. Ja mogu da konstatujem da je predlagač Inicijative prihvatio promjenu i ja mislim da je to uredu, isti je naziv, ali dobro, isti je naziv.

Međutim, ima gospodin, prije gospođe Čolo, Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zašto intervenišem? Zbog tog što se ovdje sugeriše kako će se to riješiti.

_____ (?)

Naravno, isključuju se prijedlozi.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Sugeriram da se napravi nova organizacija, eto. Znači, 'na cjelovit način' itd. al' dete vi to – novu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa to je samo prijedlog.

MLADEN IVANIĆ:

Pa delegat ima pravo da predloži, a hoće li Savjet ministara usvojiti, to je veliko pitanje.

Evo, gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

... gospođa Majkić saglasila sa izmjenom Inicijative, naziva Inicijative. Možemo li onda i ovo na kraju gdje je predložila zaključke, jer sad ovi zaključci odudaraju od sad ovog izmijenjenog naziva. Jer ova tačka 2. zaključka preferira neku novu instituciju, preferira da se izvrši revizija „Službenog lista“, sad mi tačno preciziramo šta treba Vijeće ministara da uradi, a ovamo smo rekli da to uradi - na cjelovit način riješi pitanje „Službenog lista“.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dosad je nebrojano puta otišlo prema Savjetu ministara da riješi pitanje ove institucije ... Da vidimo je li u interesu ovoj zemlji da ima instituciju, jednu imamo, sad 56, da imamo 57-mu instituciju koja će se zvati „Službeni list BiH“. Ako nam nije u interesu, ne treba to. Dakle, moje, da li vam je u interesu da 10 miliona koliko institucija prihoda zarađuje godišnje, da li nam je interesantno da od toga tih 10 miliona iskoristimo za plaćanje zakupnine institucije BiH? Je li nam to u interesu? Ako nije, ako vi osporavate sve, pa nemojte, onda to više nije moja inicijativa.

Molim vas, imate pred sobom Inicijativu za koju sam se složila sa gospodinom Tihićem da se izmijeni u naslovu. Nema više nikakvog, glasajte protiv ili nemojte, nemojte, više nema odstupanja ni na jednoj tački. Pa našta to liči, pravite svoje inicijative onda.

SULEJMAN TIHIĆ:

.../nije uključen mikrofon/... ako se mijenja naziv, onda se moraju mijenjati, promijeniti ... neki drugi elementi koji se tiču naziva.

MLADEN IVANIĆ:

Izvinjavam se ... zbog stenograma. Ja vas molim, mogu li samo ja sebi dati riječ za minut.

„Službeni list“ nije baš jednostavan problem kako mi pokušavamo svi skupa da ga svedemo. On ima neke svoje akte i očito da se morala donijeti Odluka o privremenom preuzimanju prava, jer bi inače „Službeni glasnik“, ja se sjećam tog perioda, po stavu suda bio ugašen. Dakle, nije baš do kraja razriješeno pitanje njegove organizacije. Mislim da mi tu pomalo preveše unosimo politike u ovu sadašnju fazu. On ima neke zakone na bazi kojih je urađen, vrlo je problematičan, koliko je to BiH, koliko je Federacija, ali da ja sad ne ulazim u suštinu. Mi imamo ovu inicijativu prema Savetu ministara u kojoj je predlagač dao neki svoj stav kako bi on mislio da to može biti uređeno. Dakle, nije sporno da će to biti institucija BiH i nije sporno da će to i po predlagaču ne vidim šta je to politički problematično toliko, izuzev jedne riječi „novi“. Ali, ako budemo ušli u zakeranje, bojim se da ćemo otvoriti raspravu koja će nam onda ugroziti osnovni smisao, a to je da Savjet ministara predloži. Jer ima dosta ljudi koji imaju argumenata da kažu da postojeća institucija nije institucija BiH. I ne bih htio u to ulaziti, nemojmo zakerati, suština je ovdje data – jedna inicijativa, dat je rok Savjetu ministara od 60

dana da zaokruži, ajmo sad da ne bude ta jedna riječ 'novu' ili ne novu toliko problematična. Ako je baš problematična, treba glasati protiv i očito da se nećemo ubijediti, nećemo ubijediti.

Ja razumijem one koji kažu to je već institucija, oni nalaze neke svoje pravne argumentacije, razumijem one koji kažu da treba biti nova institucija BiH, oni nalaze svoje, nećemo se oko toga usaglasiti, ali da treba pritisnuti Savjet ministara da se ovdje nešto uradi, treba. I, pravo da vam kažem, ja mislim da neka, ja jedino što ... ja ne bih stavio Kancelariju za reviziju institucija BiH nego bih ja rekao da: smatra Dom naroda da se mora izvršiti revizija. A ko je nadležan, da li Federalna ili BiH? To je drugo pitanje, a evo ni to mi ne smeta da piše ovdje, jer će ovi reći - ako nismo nadležni mi, nismo nadležni.

Dakle, nekad, da ne bih ja sad dalje komplikovao problem zaključaka, meni su svi oni ovakvi prihvatljivi i mislim da nećemo postići saglasnost, da se ne trošim, hajmo glasati, pa ko hoće ovako, ko hoće onako i da završimo.

Gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovdje mi otprilike znamo svi šta treba riješiti, ali ne slažemo se kako to riješiti. Mi smatramo da institucija „Službenog lista“ postoji kao državna institucija, u skladu sa Ustavom BiH, u skladu sa Aneksom II, Prelazne odredbe, Kontinuitet pravnih propisa institucija itd. dok se ne izmijeni, ne promijeni, poništi i tako. Tako da ja ne mogu prihvatiti ovaj zaključak koji kaže da se radi o novoj instituciji. To je postojeća institucija koja će dobiti sada nekakav drugačiji sadržaj, drugačiju formu itd. Tako da vjerovatno ćemo morati to glasati ili o prijedlogu gospođe Majkić ili o prijedlogu koji bi morao sadržati i ovu odredbu da se briše pod tačkom 2. „nova institucija“.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Ja mislim da mi opet predimenzioniramo jednu riječ i njezino značenje. Ja ne mislim da je gospođa Majkić u svom prijedlogu govorila o sklanjanju postojeće institucije i stvaranju nove nego da je mislila da se kroz zakonodavno određenje prava osnivača izgradi nova institucija. I, zašto stalno kompliciramo, ja ne znam. Danas su došli izgleda svi na lijevu nogu ovdje i malo nam treba da se počnemo kačiti oko nečeg nebitnog. Suština je u tome da nije riješen pravni status, da nije mu osnivač BiH, dejtonska BiH nego neka druga, prijašnja, da se treba uskladiti, da treba reorganizirati, postaviti stvari na svoje mjesto, i to sadrži Inicijativa. Da li ima riječ „nova“? Pa Vijeće ministara će doći sa prijedlogom opet pred nas ovdje, pa ćemo mi kazati je li to dobro ili nije dobro.

MLADEN IVANIĆ:

Dobro, ja predlažem da mi glasamo, pa sad, kako ko hoće da glasa neka glasa. Pošto je predlagač usvojio izmjenu naziva, ja neću.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Dakle, dobro. Dakle, nakon cijele ove rasprave, dolazimo na početak. Imamo pred sobom Inicijativu u originalnom obliku kako je data, pozivam delegate da se pripreme za glasanje.

Možete glasati.

Hvala lijepo, rezultati glasanja su: „za“ glasalo osam, „protiv“ glasalo pet, ima entitetska trećina i u jednom i u drugom slučaju.

Inicijativa je prihvaćena.

Predlažem delegatima da o tačkama do kraja dnevnog reda vodimo objedinjenu raspravu, a i da se objedinjeno izjašnjavamo, ako ne bi bilo problema nekih.

Dakle, otvaram raspravu o svim ostalim tačkama dnevnog reda. Ima li neko primjedbi na davanje saglasnosti za ratifikaciju ovih sporazuma? Konstatujem da nema. Dom naroda je prihvatio da se u jednom glasanju o svima njima izjasnimo.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je Dom jednoglasno dao saglasnost na ratifikaciju svih sporazuma.

Ovim su iscrpljene sve tačke dnevnog reda današnje sjednice. Zahvaljujem se na prisustvu i proglašavam ovu sjednicu završenom.

Hvala lijepo.

Sjednica je završena u 14,50 sati.